

ZPRAVODAJ ohz

Informační časopis organizace ohz - ochránci hospodářských zvířat
• práva zvířat • veganství • ochrana spotřebitele

Mášenka:

▣ **prasátko na umření... str. 3**

▣ **Ekofarma U Rasa ...str. 11**

▣ **Veselé Velikonoce ...str. 4**

▣ **Aktivity ohz ...str. 18**

Milí příznivci a milé příznicyně ohz,

v pořadí 13. číslo „Zpravodaje ohz“ přichází se zásadní změnou grafiky, ale bohužel, beze změny obsahu. Tzv. hospodářská zvířata prochází dnes utrpením stejně, jako jím procházela včera. Od tohoto čísla je Zpravodaj ohz zdarma již pouze pro členy a členky ohz, pro ostatní je za cenu 5 Kč. Není to žádná velká suma, ale nám pomůže trochu snížit náklady spojené s jeho vydáváním a zvýšit tedy počet výtisků. V současné době je to 1800 - 2000 ks a ty jsou rozebrány během dvou měsíců, takže už po této době jsme nuceni odmítat distributory a distributorky, schováváme si výtisky do členských balíčků a infostánky jsou jen s minimem čísel.

Největší prostor v tomto čísle zabírají události spojené s osudem zvířat z ekofarmy v obci Žitková. V té těžko měřitelné bídě je alespoň jiskra naděje; záchrana oslice Kristýnky a psů Kazana a Dana. Můžete říci, že to není mnoho, ale když nejste schopni zachránit všechny z hořícího domu, znamená to, že nepomůžete nikomu?

V dalším textu se věnujeme velikonočnímu pondělí slepic v bateriových klecích jednoho jmenovaného zemědělského družstva. Živoří v naslantaném pozlátku tohoto svátku, zatímco jejich vejce se malují a rozdávají jako jeho symbol.

Těžko se nám povídá i o Mášence, kterou vykoupi redaktoři časopisu NEWS a předali ohz. Koupili ji jako selátko na rožnění a tak jim v zemědělském družstvu prodali/y padavče. No co, vždyť jde stejně na smrt. Po šesti dnech, z nichž čtyři strávila nadopovaná léky v kuchyni u kamen, umírá na zápal plic. Pořád ji ještě cítíme v náručí, s hlavou opřenou o rameno.

Věříme, že i další texty přispějí k Vaší širší informovanosti a především k odhodlání neúčastnit se zneužívání jiných živočišných druhů.

Závěrem upozorňujeme na nový dokument, vlastně soubor devíti videodokumentů, s názvem "Zvířata nejsou zboží". Celkový čas filmu je 90 min. a je to prozatím náš největší projekt. Shrnuje část naší práce zhruba od června 2003 do června 2004. To, o čem jste četli/ly ve „Zpravodaji ohz“ a na našem webu, doplněné fotografickou přílohou, teď máte možnost vidět v pohybu. Je to film, který nás stál mnoho slz a trápení (a samozřejmě času a financí), ale věříme, že jsou lidé, pro než bude znamenat změnu ve vnímání toho, kdo jsou tzv. hospodářská zvířata a promítnutí této změny do jejich každodenního života.

za redakci ohz Michal Kolesár

ohz

S Vaší pomocí jsme silnější

Staňte se členem/členkou ohz. Členství zahrnuje zaslání Zpravodaje ohz, informačních materiálů a informací o práci ohz. Vzniká zaplacením členského příspěvku minimálně 300 Kč na kalendářní rok (můžete-li přispět více, umožníte nám větší rozsah našich aktivit) a to prostřednictvím poukázky C, která je součástí každého Zpravodaje. Lze uhradit dvěma splátkami ve výši 150 Kč, nejpozději do první poloviny roku. K přihlášení můžete použít i formulář na internetových stránkách www.ohz.cz (členství vzniká až po zaplacení příspěvku). Členský příspěvek zaplacený během posledních tří měsíců platí už i na nový kalendářní rok.

Předplatte si Zpravodaj ohz částkou 150 Kč prostřednictvím poukázky C. Jako dárek vám zašleme některé z dříve vyšlých čísel.

Naší práci pomůžete také trvalým příkazem k úhradě nebo inkasu v libovolné částce. S pravidelným finančním příjmem jsme připraveni na nečekané situace a můžeme okamžitě reagovat. I jednorázový finanční dar je pro nás pomoc a pro vás aktivní ochranou zvířat.

Poskytnuté finance investujeme především na vydávání periodických i neperiodických tiskovin, financování práce rešeršního týmu, pořádání veřejných akcí (demonstrace, infostánky), poštovní, ale také na úhradu nákladů za péči a krmivo pro záchráněná zvířata. Jen malou část financí používáme pro kancelářské účely (zejména pro nákup nezbytných věcí: toneru do kopírky, toneru do tiskárny, papírů, obálek, atd.). Veškeré poskytnuté finanční dary lze použít pro odpis daní. Vyžádaná potvrzení rádi obratem zašleme.

Pokyny pro platbu: používáte-li poukázku C, pro členský příspěvek uveďte do kolonky "Zpráva pro příjemce" číslo 111, pro předplatné 222, pro finanční dar 333. Pro platbu lze použít i příkaz k úhradě (zašlete nám jeho kopii, čísla variabilních symbolů jsou stejná) nebo poukázku A, jako variabilní symbol uveďte jedno z výše uvedených čísel.

Děkujeme

Obsah

Editorial	2
Mášenka: prasátko na umření	3
Veselé Velikonoce	4
Inseminace	6
Vyznání	7
O bolesti a rozumu	7
Co se stalo v Žitkově	8
Ekofarma U Rasa	11
Příběh první a druhý: Kazan a Dan	12
Kazan: zvíře bolavé	13
Příběh třetí: Kristýnka	13
Křesťan neznamená řezník II.	
Křesťanka neznamená řeznice II.	17
Aktivity ohz	18
Listárna	20
Odkud pochází mléko: život jedné krávy	22
Těch tisíc mil, těch tisíc mil...	23

Kontakt:

ohz
P.O. BOX 176
796 01 Prostějov

url: www.ohz.cz
e-mail: ohz@ohz.cz
kontakt pro média: mluvci@ohz.cz

Bankovní spojení: 188 640 615 - 0300

Michal Kolesár: prezident ohz
 Marcela Frei: viceprezidentka ohz
 Peter Beck: člen předsednictva ohz

Impresum

Zpravodaj ohz vychází třikrát ročně (duben, srpen, prosinec).
 Cena: 5 Kč (pro členy a členky ohz zdarma)

Redakce:
 Michal Kolesár (MK), Marcela Frei (MF)
Externí spolupráce:
 Filip Vaněk (FV), Eva Linhartová (EL),
 Zuzana Salčáková (ZS), Martin Lagdan (ML)
 Layout, grafika a sazba:
 Ideal studio Brno, www.ideal-studio.cz

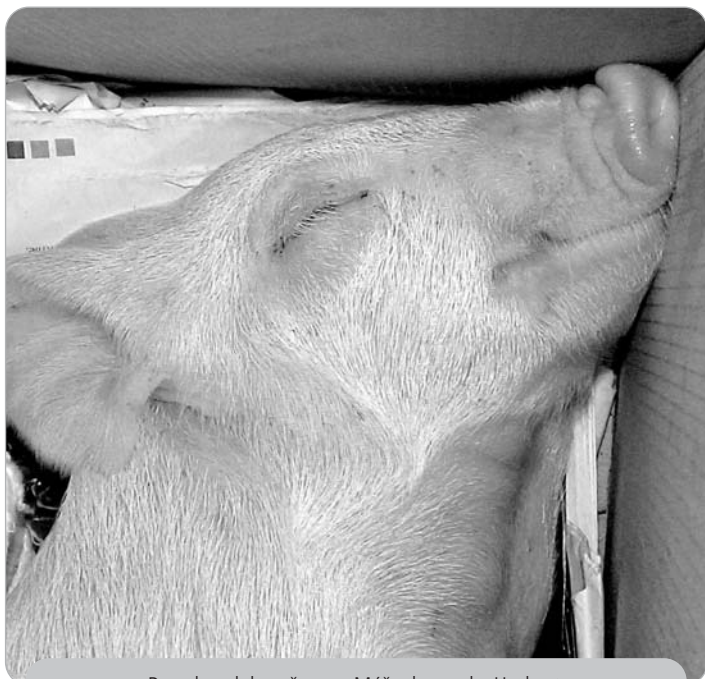
Pokud není uvedeno jinak, © všech fotografií ohz.

Šíření článků ve Zpravodaji nebo jejich částí povoleno pouze s písemným svolením redakce ohz. Jménem označené příspěvky nemusí označovat názory redakce.

Mášenka: prasátko na umření

19. 8. 2004 zkontaktovali ohz redaktoři rakouského časopisu NEWS. Připravují text o transportech prasat a rozhodli se koupit jedno selátko (v roce 2003 se narodilo v ČR 6 056 439 selat) jako symbolickou-nesymbolickou záchranu. Nejprve je chtěli odvézt do Rakouska, ale posléze jsme se dohodli/y, že selátko zůstane u ohz. Pojmenovali/y jsme je Mášenka a dočasně umístili/y u naší členky Edity S. a našeho člena Vojtěcha L. (bohužel stále nemáme vlastní prostory ani pro přechodné umístění). Protože její zdravotní stav se nám zdál problematický, byla Mášenka ještě v neděli 21. 8. odvezena na veterinární pohotovost a o den později na běžné veterinární ošetření, kde byl diagnostikován zápal plic. Přes veškerou následnou péči ve středu dopoledne zemřela. Z "velkovýrobny" prodali/y redaktorům prasátko na umření. Děkujeme Editě S. a Vojtěchu L. za jejich pomoc, starostlivost a stálou podporu.

(MK)

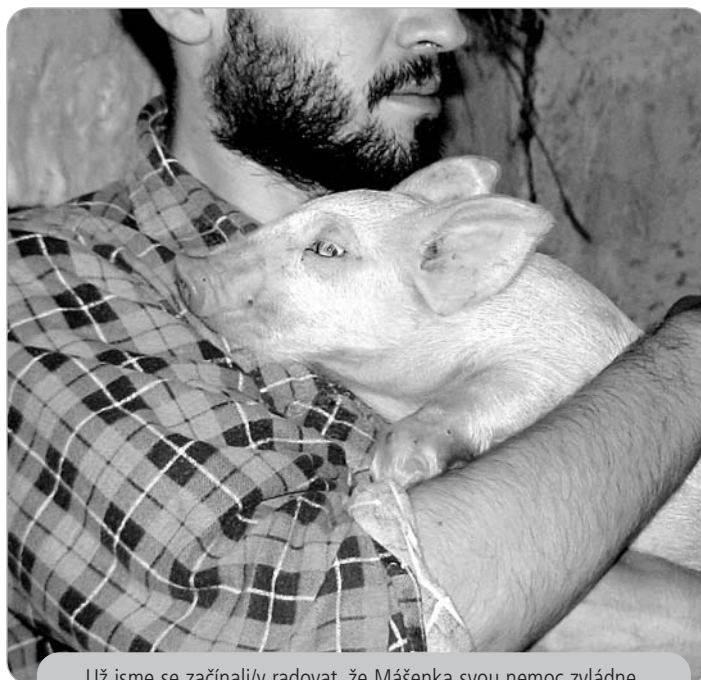
Po celou dobu převozu Mášenka spala. Horkost, zrychlený dech a srdíčko. Váha 3kg.

Místo mléka od mámy má v kastrolku ředěnou Tatru.

Seznámili/y jsme ji s obyvateli vedlejšího kotce, ale protože jsme na druhý den zjistili/y zápal plic, byla Mášenka ubytována v kuchyni u kamen.

Už jsme se začínali/y radovat, že Mášenka svou nemoc zvládne, ale naše radost byla předčasná.

Weselé Velikonoce

Televizní obrazovkou běhá v záchraném pásu žluté milé kuře na deset způsobů a volá pomozte dětem, v rádiu znějí, na znamení svátků, lidové písně střídané slavnostní bohoslužbou, časopisy překypují radami jak barvit a malovat vejce, ulicemi se od časných ranních hodin motají opilí panice i tatínkové s dětmi, vzduch řezou tatarské pomlázky a dívky výskají nebo se schovávají. Rozdává se alkohol, čokoláda a vejce. Jsou přece velikonoce.

(MK)

Jak je prožívají slepice, držené v bolesti a bídě, například v bateriových klecích Zemědělského družstva v Drahanovicích, pár kilometrů od Olomouce? Orvané a při vědomí, živé a mrtvé na jedné hromadě, některé zhasínají, některé křičí jak posedlé člověkem, na sebemenší zvuk reagují šílenstvím, mlátí křídly jak jen mohou a mohou nemnoho. Rvou se jedna s druhou, klovou a vytrhávají si peří.

Obrázky ze zemědělských učebnic a příruček výrobců lžou. Seshora nakreslený čtverec symbolizující prostor v kleci, v něm čtyři slepice zaparkované jak letadla na mateřské lodi. Jenže v realitě je to jiné. Slepice soupeří o prostor a přístup ke krmení, slabé nemají kam utéct, tak jsou natlačené do rohů a do stěn nebo do podlahy a silnější žijí na nich jak na koberci.

Držení slepic v klecových zařízeních (jednopodlažní, dvoupodlažní, kaskádové, polokaskádové, klecové baterie ve 3 - 5 podlažích) se ve světě rozmohly v průběhu padesátých let, u nás, v tehdejší Československu, v letech 1968-69. Dnes je tímto způsobem mučeno v ČR 95% nosnic. EU tvrdí, že jen do 1.1.2012, pak bude všechno jiné a lepší. Znáte to, světlá budoucnost a takové ty řeči, ale věřte jim, když jde obchod...

Uvědomíte-li si v jakém obrovském množství na 1m² podlahové plochy jsou tyto slepice nacpané, podle typu klecového systému jich může být 10 - 40, ale v praxi jich mnohdy namačkají do klecí ještě víc, dnes, v roce 2004, působí poněkud paradoxně citace ze Zootechnického slovníku z roku 1963 (SZN -Praha 1963, str.224): *V dosavadním typu našich baterií se chovaly slepice v jedné kleci po dvou. V novém vývojovém typu, který je čtyř-*

poschodový, se počítá s umístěním každé nosnice samostatně.

ZD Drahanovice bylo vybráno náhodně. Nikoli zcela, protože stačilo jít podle smradu. Vzduch uvnitř haly byl takřka k nedýchání. Několik slepic, napůl v peří, napůl bez, se procházelo mezi klecemi. Mrtvé slepice na dně klecí,

na nich odpočívající živé. Hromady trusu na podlaze. Hromady rozbitých vajec na koncích pásů. Veselé velikonoce.

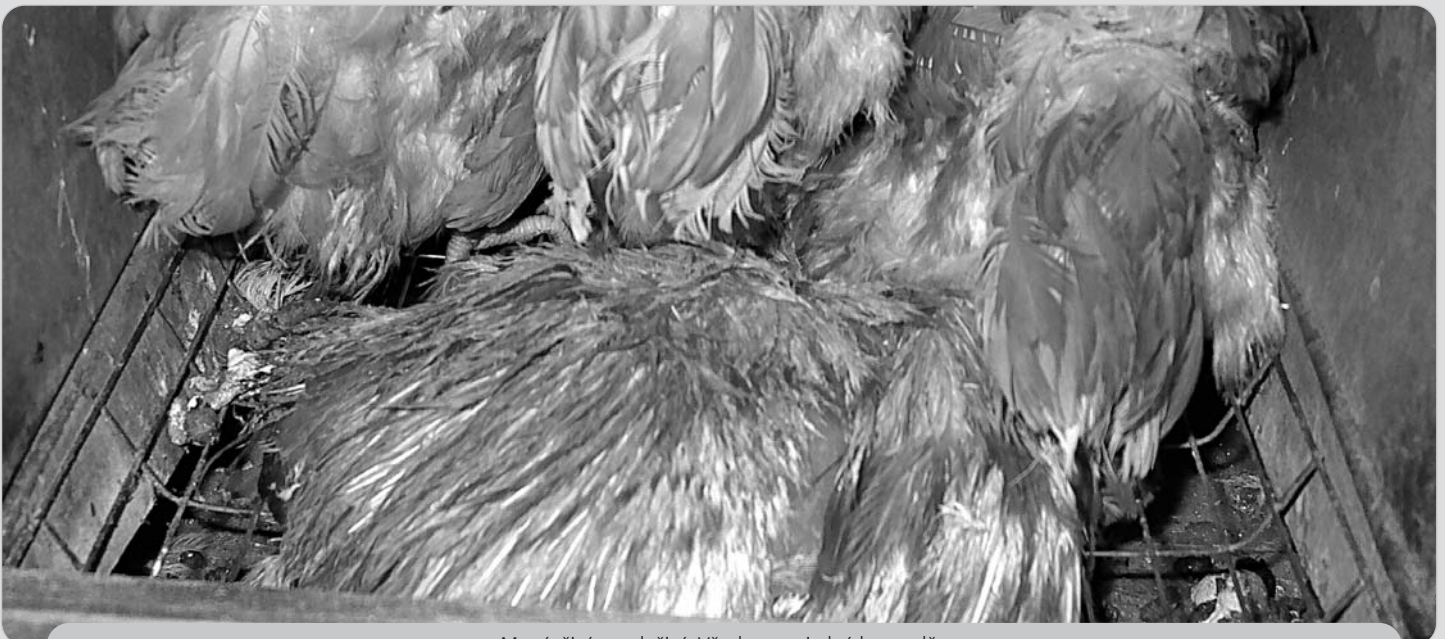
Koncentrační tábor ZD Drahanovice.

10 měsíců intenzivního výkonu v tvrdých podmínkách.

Život ve špíně, zápachu a špatném vzduchu.

Mrtvé, živé a položivé. Všechno na jedné hromadě.

Veselé Velikonoce!

Inseminace

Fešný inseminátor při práci.

Sexuální hrátky se zvířaty, kryté a obhajované živočišnou výrobou, nepatří k tématům, kterými agrobyznys láká v reklamách na mléko, sýry, maso, vejce nebo medovou pochoutku. Zřejmě ruka technika či techničky masírující varlata toho správného samce či zasunutá hluboko v kravském zadku by měšcem konzumentů a konzumentek příliš nezatrěpetala.

(EL + MK)

Inseminaci lze nalézt už ve 14. století, kdy prý Arabové dokázali umělé přenesení spermatu u koní. Jakobi v roce 1763 prováděl pokusy s inseminací jiker, opat Spallanzani se v roce 1780 zabýval inseminací savců a v roce 1782 se prof. Rossimu zdařilo umělé oplodnění psů. V Rusku se na počátku 19. století ve větším měřítku zabýval výzkumem inseminace Ivanov.

Nejčastějšími zvířaty, kde převládající metodou plemenitby je inseminace, jsou krávy zneužívané k nadbytečné produkci mléka. Inseminace zde slouží, vedle vyvolání laktace, k různému využití, především k získání jalovic pro obnovu stáda (zlepšení úrovně preferovaných vlastností ve stádě), plemenného skotu na prodej a zástavového skotu do výkrmu. Za hlavní výhodu inseminace a zmrazování ejakulátu je považováno značné snížení počtu býků potřebných k oplodnění. Ani býci výborných kvalit nezůstávají v inseminačních stanicích příliš dlouho. Jejich ejakulát je zamrazen v dostatečných dávkách a proto je býk sám už nepotřebný. Jatky.

Býci, kteří obdrželi tzv. státní registr plemenného býka, pocházejí většinou ze záměrného

připravování, byli odchováni v odchovných plemenných býků, podobili se zkoušce vlastní užitkovosti a spotřeby krmiv. Ve věku 10 - 12 měsíců jim bývá provedena zkouška kvality spermatu a pohlavní aktivity. Je vyhodnocen temperament, tělesné rozměry, průběh odběru ejakulátu, vysunování pyje, vývin varlat, jejich velikost a vyklenutí a jejich délka, šířka a horizontální obvod šourku. Býci, kteří nemají požadované parametry, jsou vyřazováni. Jatky.

K odběru ejakulátu se používají různé typy umělých vagín. Nejprve je jeden býk, který musí být klidného temperamentu, znehybněn ve fixačním aparátu a desinfikován po celé zádi. Tomuto býku se říká *atrapa* (etymologická odbočka: *atrapa* napodobenina zboží, z franc. *attraper* chytit a *trappe* past, jež je germ. původu). Tyto "napodobeniny zboží" se pro značné zatížení zadních končetin po čtyřech odběrech střídají. O psychickém narušení odborné knihy nemluví. Ne vždy jsou používána živá zvířata, někdy jsou k náskoku vzrušeného zvířete používány technická zařízení různé konstrukce.

Před vlastním odběrem by plemenný býk měl být důkladně očištěn, včetně předkožky omyté ve vlažné vodě s mýdlem. Potom je přiveden k druhému býku - atrapě a provádí se jeho vydražďování. Bohužel odborné knihy nepopisují, jak se toto vydražďování provádí, ale fantazii se meze nekladou. Studium Kámásutry a časopisu Bravo Girl by snad mělo být pro tyto sexuální pracovníky a pracovnice povinnou četbou. Technik nebo technička odběru stojí po pravé straně "atrapy", v ruce

umělou vagínu, sleduje stupeň vydražďování klienta a v příhodném okamžiku dá znamení "ošetřovateli" nebo "ošetřovatelce", a poté si může býk skočit na druhého znehybněného býka. K přímému pohlavnímu styku ale nedojde, pyj býka je odkloněný a ten se vysemení do umělé pochvy. Na jednoho býka připadne měsíčně 8 - 14 těchto kratochvílí.

Výjimečně se odběr spermatu provádí masáží ampulí chámovodu nebo elektroejakulací, kdy se elektrickým proudem dráždí ejakulační centrum v bederní míše. Elektrody s napětím 3-20V se rukou zavedou řitním otvorem až na úroveň semenných váčků a přístroj se spustí. Intenzita 40-60mA. Dráždění se provádí opakovaně 3-5x, při délce 3-5s. Jak se u tohoto znásilňování cítí dotčený býk, to zajímá jen málokoho.

Vlastní inseminace krávy či jalovice začíná její fixací v boxu. Kvůli znehybnění je jí bolestivě zkroutěn ocas. Inseminační dávka se vstříkne do děložního krčku nebo přímo až do dělohy.

Nejběžnější metodou provedení je rektální metoda. Pravou rukou se zavede inseminační pipeta obsahující dávku ejakulátu do pochvy téměř až k děložnímu krčku. Levá ruka vklouzne do konečníku a odstraní nahromaděné výkaly ze střeva, potom se pohmatem přes střevní stěnu vyšetří pohlavní orgány, prsty uchopí děložní krček a pravou rukou se posunuje pipeta až do děložního krčku. Stiskem tlačky se vytlačí sperma z pipety. Kálení po inseminaci se zabrání uchopením za kožní řasu na hřbetě. Každá žena (a nejenom žena, i když muži tzv. kozu u gynekologa asi nezažili) si jistě dovede představit, jak musí být tento zákrok pro krávu nepříjemný a bolestivý. Při tomto oplodňování mívá kráva či jalovice bolesti nahrbený hřbet a vytřeštěné oči.

Z důvodu zvýšení procenta oplodnění a životnosti potomstva se může v téže říji inseminovat opakovaně. Je-li cílem inseminace získat otelevou jalovici, je nutné provést 3,9 až 6,8 inseminací (Inseminace je investice: J. Příbyl (VÚŽV Uhřetěves), J. Motyčka (SCHHS ČR), J. Příbylová (VÚŽV Uhřetěves), M. Wolfová (VÚŽV Uhřetěves), <http://www.vuzv.cz/slecht/pribyl03.htm>). Z poloviny inseminací se narodí býčci, kteří jsou z hlediska obnovy stáda nepotřební.

Lidé o aktu plození mluví jako o něčem posvátném. Kolik literatury se o něm napsalo, kolik odborníků vyškolilo, co péče tomu lidé věnují! Jestli to není moc krátké, jestli je dostatečná předehra, jak dosahovat lepšího orgasmu atd. A co ostatní zvířata? Proč by měla taková mladá jalovice (lidé by řekli panna), v době kdy má říji (chuť), snášet takové příkoří, takové ponižení, kdy místo aby přišel pořádný býk, přijde člověk, násilím jí zasune ruku do zadku až po rameno a bez jakéhokoliv pozastavení

Inseminace

a výčetek ji proti její vůli bolestivě oplodní... Každý polituje ženu, která byla znásilněna. Litují lidé samice jiného druhu, které bývají znásilňovány po celý svůj krátký život právě lidmi? A nejenom krávy... Prasnice, ovce, kozy, klisny, drůbež, králíci, dokonce i včely jsou takto trýzněny.

Sáhněme po publikaci České zemědělské univerzity (Prof. Ing. F. Louda, DrSc. a kol.: Inseminace hospodářských zvířat se základy biotechnických metod, 2001), jedné ze základajících institucí Nadace na ochranu zvířat, a nahlédněme do tajemství odběru ejakulátu např. u houserů:

- *fixování na stolku: Houser se položí na hřbet tak, aby krajina břišní přečnivala přes okraj stolku, z důvodu přístupnosti hřbetní části pro stimulační masáž. Pomocník přidržuje houserovi křídla a předloktím ruky fixuje hlavu a krk. Druhý pracovník vyvolává předběžnou masáž tím, že utěrkou přejezdí houserovi po břiše ke kloace. Potom levou rukou směrem ke kloace masíruje hřbet a pravou rukou břicho tak, že se prsty a palec každé ruky střetávají u kloaky. Při ztopoření penisu zvýší tlak palce a ukazováku na oblast kořene penisu a levou rukou masíruje ocas, který nadzdvihuje nahoru. Pracovník, který provádí masáž, zachytí ejakulát do přípravného sběrače.*

- *odběr pod paží: Pracovník drží housera pod paží, ramenem mu přidržuje křídla a rukou běhák. Druhý pracovník provádí dorzoabdominální (hřbetní a břišní) masáž a potom přejde jen na hřbetní masáž, aby druhou rukou mohl zachytit ejakulát.*

No, není tohle to pravé "Peříčko"?

Vyznání

Občas zaslechne, že námi prezentované případy týrání zvířat jsou výjimky, jejich život přece nemůže být tak krutý. Omyl! Utrpení zvířat pro náš egoismus, ať je to kvůli jejich masu, mléku, vejším, kvůli jejich kožešině nebo jako pokusné objekty, je horší, než si většina z nás dokáže představit. O realitě se přesvědčujeme při naší každé rešerši. Často si říkáme, to je neskutečné, horší to už snad ani být nemůže, ale v zápětí jsme konfrontováni s dalším hororem.

Snažíme se pomoci ze všech sil a kde je to jen trochu možné. Nelze však jen odstraňovat následky, je nutné zabývat se příčinami. V rozhovorech se někdy setkáváme s argumentem, že ochrana zvířat je mimo jiné také finanční a časová záležitost, ne každý si to může dovolit. Ochrana zvířat je snadnější, než si myslíte! Už to, že běžný konzument ze svého jídelníčku např. jednou týdně vypustí maso nebo jeden vegetarián si jednou týdně pochutná na veganském menu, je aktivní ochrana zvířat a zachraňuje životy. Pro každý kus masa na talíři, pro každé vejce, pro každý plátek sýru trpěla a zbytečně umírala zvířata. Čím méně živočišných produktů budeme konzumovat, tím více zvířat zůstane naživu. Kde bereme právo je nechat týrat a často ještě jako děti je posílat na jatka? Nikdo z nich není na světě proto, aby trpěl pro náš žaludek.

Co mě čím dál tím víc trápí, jsou vztahy některých "milovníků" zvířat k různým druhům zvířat. Znam

Marcela Frei, viceprezidentka ohz s Kristýnkou

několik lidí, kteří milují své pejsky nebo kočičky nadevše, pro své miláčky by udělali všechno. Tzv. hospodářská zvířata pro ně ale už nejsou zvířata se stejnými právy jako jejich domácí miláčci. Během toho, co na klíně spokojeně přede kočička nebo vedle na gauči se vyvaluje pesek, leží na jejich talíři kus těla jiného zvířete, což samozřejmě považují za normální. Ale zeptejte se jich třeba jen z legrace, jestli by si nedali kočičí sekanou nebo psí guláš. To se každý z nich zarazí a bleskově odmítá. Něco takového přece není normální. Není, ale konzumovat těla tzv. hospodářských zvířat je normální?

(MF)

O bolesti a rozumu

Před lety jsem v dokumentu "Tresty smrti" viděl muže z africké vesnice, který ukradl příbuznému televizor a peníze. Soud byl rychlý a tvrdý. Několik jiných jej drželo a jeden z nich mu nožem uřezal ruce v zápěstí a nohy v kotníku. Řezaný kvílel a řval bolestí. Právě tou bolestí jej trestali/y a právě pro tu bolest to dělat neměli/y. Nikoli pro to, že možná uměl číst, počítat a jeho mozkový potenciál je větší než potenciál laboratorní inbrední myši C3H/DiSn.

Myslím, že jen málokterá lidská bytost, pokud vůbec nějaká, která by chtěla zabránit bolesti toho člověka, činila by tak poukazováním na to, že ten člověk umí číst, ale často se setkávám s lidmi, kteří/ré obhajují zneužívání zvířat a s tím i spojené působení bolesti, argumentem, že to tak nesmíme brát, že ta zvířata z toho nemají rozum. Přesto, že zneužívání zvířat v rámci

umělých stravovacích potřeb, mylného nevědeckého poznání nebo perversní zábavy svědčí spíše o slabosti až ztrátě rozumu (na straně jedné), primárně je to záležitost bolesti (na straně druhé). Nejprve je tu cit, tedy schopnost cítit změnu a až poté rozum, tedy schopnost reagovat na změnu.

Přemýšleli jste, kde by dnes byl člověk, kdyby nějaký jiný živočišný druh měl větší schopnost manipulace, kdyby jej zotročil, vzal mu možnost evoluční svobody a vnutil vlastní směr podle svých potřeb, domnělých nebo skutečných? Kupříkladu by byl člověk chován na maso, tuk a samice také k produkci mléka. Křížením a výběrem by byli vybíráni jedinci s těmito předpoklady, inteligence by byla jako nežádoucí potlačována, manipulací s životním prostředím, kmením a aplikací drog by se posiloval

žádoucí výsledek chovu. Člověk by byl určen k užitočnosti a těm, kdo/teré by se odmítali/y účastnit týrání v chovu a vraždění na jatkách, by se říkalo: Nebuď sentimentální, jsou to jen lidi.

Chceš-li být skutečnou pomocí ostatním zvířatům, začni přemýšlet ve své kuchyni. Veganství není věc názoru, není to jako rozhodnout se, jestli si dnes vezmu podprsenku modrou nebo bílou s hnědými proužky nebo půjdu naostro. Je to život v dobrém, odmítnutí účastnit se zlého. Tvrzením, že je to jen tvoje věc, jestli jíš nebo nejíš maso, a proto je v klidu můžeš jíst nebo nejíst, podvádíš sebe sama. Je to falešné alibi. Není to snad především věc těch, které zabíjíš?

(MK)

Co se stalo v Žitkově?

Zdeněk Koudela byl registrován jako ekologický zemědělec s chovem koní, drůbeže, koz, ovcí a skotu BTM (bez tržní produkce mléka) od roku 2001. Podle centrálního registru dotací Ministerstva financí získal od roku 2000 více než pět miliónů korun. Ludmila Kuncová z uherskohradištského pracoviště Ministerstva zemědělství uvedla, že naposledy žádal o dotaci ještě v únoru letošního roku, tedy v době, kdy již byla farma v konkurzu ((ČTK) - MFD - 23.04.2004)

(MK)

Konkurz byl vyhlášen Krajským soudem v prosinci 2003. Usnesení konkurzu obdrželi/ účastníci a účastnice 19.1.2004. Správcem konkurzní podstaty byl jmenován Ing. Josef Bartoš, který Koudelu bezprostředně poté zkontaktoval, navštívil s ním farmu a požádal Koudelu o soupis majetku. Ten prohlásil, že žádný majetek nemá, dobytek patří jeho synu Martinovi, budovy nejsou zapsány v katastru nemovitostí a seznam svého majetku dohledá a předá správci. Správce tedy alespoň uzavřel nájemní smlouvu s Martinem Koudelou, synem úpadce, a umožnil mu tím dále v těchto prostorách hospodařit. Poté začal správce

sestavovat soupis podstaty. Koudela nespocoval, až posléze došel k názoru, že je konkurz neplatný, nájem platit nebudou a se správcem se o tom nebudou bavit. 2.4.2004 proběhlo přezkumné jednání, na kterém bylo konstatováno, že konkurz je platný.

Správce vypověděl smlouvu s Martinem Koudelou a 13.4.2004 přišel na farmu převzít majetek. Koudela prohlásil, že bez svého právního zástupce odmítá cokoli vydat. Domluvili se tedy, že se sejdou následující den, kdy dojde k předání majetku. Následující den se správce dostavil společně se svědky, ale Koudela nebyl přítomen, pouze jeho manželka, syn a "ošetřovatelka" zvířat. Martin Koudela dokonce přivedl zástupce pohraniční policie, protože správce jim řekl, že pokud majetek nevydají dobrovolně, převezme jej násilím. Zástupce pohraniční policie legitimoval správce i svědky, jejich postup vyhodnotil jako zákonný a Martinovi Koudelovi doporučil, aby místo opustil a nechal správce jednat. Ten vzal krompáč a vypálil dveře, aby se dostal ke klíčům. Potom za doprovodu policie a svědků začal obhlížet farmu.

V objektu bylo 18 býků a 43 jalovic nebo krav, z toho jich 8 nebylo zapsáno v centrální evidenci. Naopak jich 34 v evidenci zapsaných fyzicky chybělo. Při kontrolním vážení několika vybraných zvířat byly zjištěny velké hmotnostní nedostatky. Například dvouletý býk vážil 175kg, přičemž u tohoto zvířete (č.115141) by měla být váha (1 rok = 150kg) takřka dvojnásobná.

Na druhý den, 15.4.2004, byl násilím otevřen objekt ovčína jen o několik km dál. Živé ovce a kozy, celkem 169, byly odvezeny na jinou farmu, kde pro ně bylo zajištěno krmení, přesto ještě došlo k nějakému úhynu. Mrtvé byly odvezeny do asanačního podniku.

Mrtvá zvířata odvezená do kafilérie:

Ovce:	8
Ovce (bez čísla):	9
Jehňata:	3
Jehňata (bez čísla):	10
Kozy (bez čísla):	3
Jalovička (bez čísla):	1

Celkem: 34

Když jsme se ptali/y veterináře, jakou má šanci na přežití, řekl 50 na 50, ale raději ať s tím moc nepočítáme.

Při odvážení hnoje z něj začaly vystupovat celé skelety zvířat.

Lebky se zbytky kůže, kosti a jiné části zvířat se povalovaly na různých místech farmy.

Skot ve stáji. Podle kontroly veterinární správy 13.4.2004 všechno v pořádku.

Podvyživená zvířata na řetězech. Některá z nich už měla řetězy vrostlé do krku.

Zkuste si představit, co předcházelo smrti této ovce...

... a této.

Jak říká Zdeněk Koudela: "Na jaře je nějaký úhyn vždycky normální."

Mrtvé jehňátko na jedné z hromad mrtvých ovcí.

Odvoz do kafilerky.

Ovce, které přežily.

Ekofarma U Rasa

Kolem chléva lebky, kosti a jiné zbytky různých zvířat. Některé již posbírané novými nájemci a naházené na hromadu. Kdoví kolik zahra-baných po okolí. Když začali/y odvážet hnůj, začaly z něj vystupovat zbytky i celé skelety zvířat. Venku před chlévem voliéra s holuby. Pět, šest, možná sedm živých a několik mrtvých na zemi před voliérou i ve voliére samotné. Ve stáji tři koně unaveně zvedající hlavy. Pod kůží s málem masa jsou vidět žebra. Jen dvě prasata pospolu kvíčící v ohradě jsou dobře vykrmená. Zřejmě je měl Koudela pod vlastní nůž. Jedno stereotypně přežvykuje železné hrazení, druhé v klidu močí a zvědavě se k nám obrací. Člověk na farmě nám ukazuje špinavou místnost, nemyté hrnce se zbytky po zabíjačkách, hák na vytahování zvířat, s nímž dnes jen vítr si hraje a v sobě točí.

(MK)

V nádherných, lesem porostlých kopcích biosférické rezervace Bílé Karpaty, na samém konci Žitkové, jsme už z cesty, která vedla nad farmou, viděli/y venku v ohradě pár vyzábělých býků a krav. Další uvnitř v chlévě, nohy vbořené v hnoj, řetězy nakrátko, někdy až zarostlé do krku, na různých místech různá zranění. Zvířata byla zanedbaná, vychrtlá, věkem neod-povídající obvyklé váze. Celou kauzu otevřel správce konkurzní podstaty, který prostě vylomil vrata a zvířata našel. Zůstává otázkou jak dlouho by na farmě ještě zvířata ekologicky strádala, kdyby nebyl na Zdeňka Koudelu, ekolo-gického zemědělce, vyhlášen konkurz.

Veterinární správa v rámci svých kvalitních kontrol klasifikovala stav zvířat jako vyhovující. Naposledy ještě zrovna 13.4.2004.. MVDr. Milan Maňas, z krajské veterinární správy Zlín, později, při natáčení pro "Chcete mě?", přiznal, že jeho kolega MVDr. Ivo Krojzl z uher-skohradištského inspektorátu na farmě nikoho nenašel a klasifikoval vyhovující stav zřejmě jen pohledem zvenčí. Nijak nás to nepřekvapuje. Správce konkurzní podstaty vylomil vrata a našel zvířata 14.4.. Reportérka z Blesku přijela 15.4., NOVA 17.4. a její reportáž byla odvysílána 18.4. v hlavní zpravodajské relaci. 19.4. v deset dopoledne jsme přijeli/y do Žitkové my.

Vzhledem k tomu, že se jednalo o ekologického zemědělce, je celá kauza i selháním KEŽu. Tato obecně prospěšná společnost zajišťuje odbornou nezávislou kontrolu a certifikaci v systému ekologického zemědělství. Kromě každoroční celkové kontroly podniku se provádí neohlášené kontroly (kontrola zahrnuje celý podnik tj. pozemky a kultury, stáje a zvířata, stroje, technologická zařízení a technologie, sklady a ostatní provozní prostory, obaly a etiketaci, skladovou a účetní evidenci). Bohužel, KEZ neobratně a nedůstojně kličkuje, ve snaze zbavit se odpovědnosti.

Aby toho nebylo málo, o kus dál hospodařil Ras s ovce. Po otevření vrat a vstupu do ovčína nás kromě vaků s vlnou přivítaly háky, z kterých ještě visely uřezané ovčí nohy a pod nimi zbytky

ovce. Ty, které přežily, byly již převezeny do jiného ovčína. Když některá ovce, jehně, koza, kozel nebo kůzle zemřeli/y, Ras jim přivázal provaz k noze, odtáhl je do vedlejší místnosti a nechal být. Páchnoucí hromady mrtvých zvířat, jehně, studené a stulené, jakoby spokojeně spalo, na rozkládající se ovci. Pod slámou se našla mrtvá koza a sedm mrtvých kůzlat. Jako z pohádky.

Začínáme jednat se správcem konkurzní podstaty, okamžitě podepisujeme smlouvu, podle které jsou nám předáni dva psi a oslice, aby se zabránilo jejich úhynu. Přestože dobytek má podle veterinářů provádějících šetření tzv. zápornou hodnotu, to znamená, že ten, kdo je koupí, zaplatí v konečném důsledku víc za kafilérii než na možném výdělku např. z dalšího prodeje, správci se je podařilo prodat svému známému. Uzavřeli/y jsme alespoň dohodu, že pokud jakékoli zvíře nebude schopen udat, ozve se ohz a my je převezmeme do své péče.

O naše video natočené na místě jsme byli/y požádáni/y policií z Bojkovic, která na rozdíl od veterinární správy projevila snahu a ochotu celou událost skutečně šetřit. Zkontaktovali/y jsme tým pořadu "Chcete mě?", s kterým máme doposud dobrou zkušenost a musíme říci, že tentokrát i předčili/y naše očekávání (kromě několika drobností, kdy z prezidenta ohz udělali/y tiskového mluvčího apod.). Tímto jim děkujeme za ochotu a spolupráci.

Koudelův ekologicky chovaný skot měl tzv. zápornou hodnotu. To znamená, že případný kupec zaplatí možná víc kafilérce, než kolik by mohl být jeho případný zisk z držení zvířat.

Příběh první a druhý - Kazan a Dan

Kazana objevil správce konkurzní podstaty, když 14.4.2004 se svědky a s asistencí policie vylomili vrata na farmě v Žitkové, kam je dřívější majitel Zdeněk Koudela odmítl pustit. Kazan byl zavřený v neveliké místnosti vzadu

no dobré. Ve Zlíně jsme s ním zašli k veterináři, který, když jsme mu řekli odkud pes je a co si prožil, vyšetřil Kazana zadarmo a platili jsme jen 250 Kč za vitamíny a tablety na odčervení. Citujeme z veterinární zprávy:

a infekčního onemocnění, srst nepřelínaná, ztuhlost pánevních končetin, bolestivost kolenních kloubů, abdomen bez nálezu, auskultace bez nálezu. Aplikace 3x tab. na odčervení, minerálně vit. přípravku. Kontrola za 1 týden. Závěr: u psa je zjevné dlouhodobé strádání výživy a péče o zevnějšek psa. Psychicky vůči člověku přátelský, agrese k ostatním zvířatům. Obvyklá váha takového psa by měla být mezi 35-40 kg. Tarzan má 23. dubna 26 kg! Po devíti dnech, kdy byl vysvobozený ze své cely.

30.4.2004 jsme se do Žitkové vrátili pro Dana. Můžeme říci, že je to do značné míry Kazanův opak. Je to pes velmi klidný a laskavý, s vřelým vztahem k lidem a k ostatním zvířatům neagresivní. Miluje dlouhé procházky, prostor k běhání a vodu. Rád si lehne do potoka, leží v tekoucí chladné vodě a relaxuje.

Pár dnů žije s námi na zahradě, kterou máme před kanceláří, nakonec se ozývají z kempu na Baldovci, že by si jej vzali k sobě. Jedeme si místo prověřit. Nádhera! Hodní lidé, velký výběh hned za restaurací, les. Předkládáme smlouvu, podle které můžeme kdykoli přijet a zkontrolovat Danovy životní podmínky a podle které se v kempu zavazují, že kdyby se z jakýchkoli důvodů chtěli s Danem rozloučit, ozvou se ohz a my jej vezmeme zpátky.

Za pár dnů se dovídáme, že Dan zmizel při bouři, která se nečekaně silná přehnala moravskou zemí.

PS: 16.8.2004: Dan se našel! 10 dní se toulal kdoví kde, potom si jej vzal k sobě nějaký člověk z vesnice, kde bydlí kuchařka z kempu na Baldovci. Dana poznala a on je teď zpátky doma.

Dan v novém domově, kempu na Baldovci.

v chlévě. Protože byli upozorněni na jeho agresivní chování, přivolali odborníka na psy. V místnosti, kde byl Kazan zavřený, našli zbytky po dobytčeti, všude kolem velké množství výkalů, svědčících, že zde Kazan býval zavírán často a bez vody. Koudela jej zřejmě krmil uhynulými nebo dodělávajícími zvířaty. Jak často a na jak dlouho býval do kumbálu Kazan zavírán nevíme a od Koudely se asi pravdu nedovíme. Faktem je, že je z něj dnes nepokojný a útočný pes.

(MK)

23.4.2004 jsme ze Žitkové odvezli Kazana do přechodného domova u našeho člena a naší členky ve Vizovicích. Kromě Tarzana máme i Dana, druhého psa, který hlídal v ovčíně. Původně jsme chtěli oba psy převést společně, ale ukázalo se, že Kazan je vůči ostatním zvířatům značně nepřátelský. Při první příležitosti Dana napadl.

Převoz sám proběhl v klidu. Kazan se jednou vyzvracel na dveře automobilu, ale jinak všech-

Dne 23.4.2004 jsem klinicky vyšetřil německého ovčáka stáří 7-8 let, který byl týraný na farmě Žitková, majitel p. Koudela. Výživný stav špatný (26 kg), bez známek zevního poranění

Dan spokojeně odpočívající ve vodě.

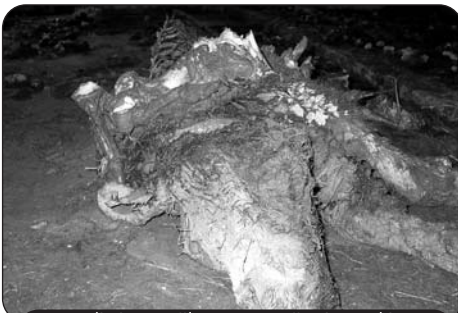
Kazan: zvíře bolavé

V novém domově u našeho člena a naší členky.

Zneužitý, zbídačený a s nedůvěřivým pohledem k člověku, přesně tak vypadal tento Německý ovčák v den, který jsme pro něj přijeli na rádobý ekologický statek v Žiikové. Přivítal nás s obnaženými zuby, v kotci se proměňoval jako šelma v zoologické zahradě zdeformovaná sterilním prostředím vymykajícím se její přirozenosti. Měl jsem trochu obavy, jak se nám podaří tohoto hafana přesvědčit, že vše zlé je za námi a že už to bude jen lepší. (FV)

V těchto situacích se musí člověk odevzdat zvířeti s maximální upřímností a nebyt nerozhodný, alespoň já s tímto plemenem mám obdobné zkušenosti. Po chvíli se zklidnil, akceptoval moji ruku dotýkající se přes mříž jeho kostrbatého hřbetu, ale stále byl nedůvěřivý, za pár okamžiků byl již kotec

Jediné, co měl Kazan, zavřený v malé místnosti vzadu v chlévě, k jídlu.

otevřen a dívali jsme se jeden druhému do očí. Neustále jsem na něj promlouval vlídným slovem. Výsledek byl takový, že měl Kazan na krku obojek a šli jsme se proběhnout po okolních pastvinách.

Přišlo mi to, jako by vycítil změnu k lepšímu, chytil se jí, odevzдал se do naší péče a převozu do nového, původně jen přechodného, ale

v současné době již trvalého domova. Nebyli jsme si jisti, zda-li bude povolný k převozu autem za doprovodu pro něj tří neznámých lidí. Vše probíhalo zdárně, Kazan seděl na zadním sedátku společně se mnou a mojí přítelkyní, opíral se o mne a já z toho vycítil jakýsi díl důvěry padající na moji stranu.

Po příjezdu domů jsme provedli Kazana zahradou, kolem domu, aby se seznámil se svým novým domovem, nevypadal nijak znepokojený. Měl přichystané jídlo, které jsme museli v prvních dnech trochu omezit, snědl by toho jistě desetinásobek než jsme mu připravovali, ale nebylo by to ku prospěchu.

Zhruba po dvou hodinách, co jsme společně strávili u nás na zahradě, došlo k prvnímu z jeho útoků. Kazan našel starý míč, zakousl se do něj a já myslel, že si chce jen hrát, tak jsem do míčůdy třikrát kopnul a při posledním pohybu nohou na mě zaútočil. Nejspíš mu ten pohyb připodobnil neblahé vzpomínky na tresty ze strany lidí, co se o něj "starali". Připadal mi jako vlk, nešel zastavit, zvažoval jsem, zda-li mám použít hrubého násilí, to jsem ovšem nechtěl, poněvadž si toho Kazan za poslední dobu užil dozajista hodně. Chtěl jsem vyskočit na strom, neustále na mě visel, nezbývalo nic jiného než utéci do domu a chvíli setrvat než Vlčák zuřivý vychladne. Po pár minutách jsem vyšel ven. Kazan byl již v klidu a s omlouvajícím se pohledem přišel ke mně. Byli jsme z toho s

Betou trochu zneklidnění, ale nesnažili si připouštět jeho agresivitu vůči lidem, pouze jsme se shodli na tom, že bylo brzy na aplikaci hrátek do našeho soužití. Doplatil jsem na to já, stálo mě to jen pár krvavých šrámů na prdeli, byla to dobrá zkušenost a díky, že jeho chrup okusila zrovna moje zadnice a ne cizí. Dohodli jsme se na jistých opatřeních ohledně Kazanova kontaktu s ostatními lidmi. Největší problém jsme viděli v tom, že se v našem domě nachází dvě děti, které by v něm za naší nepřítomnosti mohly evokovat podrážděnost.

K druhému útoku došlo po čtrnácti dnech, kdy se Beta vydala na každodenní ranní procházku s Kazanem, měla ho na vodítku, ale ne příliš zkrátka, což byla chyba. Míjeli se s postarším pánem, na kterého z ničeho nic náš Vlčák zuřivý zaútočil. Vše se odehrálo tak rychle a prudce, že nebyl prostor k včasné reakci. Štěstí bylo i tentokrát na naší straně, protože poškozený pán celý incident vzal sportovně, přijal omluvu a nechal si osvětlit Kazanův případ. I zde po sobě Kazan zanechal otisky svého chrupu.

Taky se ukázalo, že se Kazan nesnese s jinými psy, nerozlišuje zda-li jde o fenu nebo ne, bezprostřední kontakty vedou vždy k agresivním potyčkám. Jednoho dne k nám přišel kamarád se svým mladým Staffordšířským teriérem Ipem a jak už náhoda chtěla, Kazan byl samozřejmě puštěn na volno. Nikdo z nás nestačil bleskurychle zareagovat, aby nedošlo ke střetu. Vlčák zuřivý začal Ipíka nemilosrdně drtit. Stáli jsme chvíli jako opaření, snažili se je opatrně separovat od sebe, ale byl to kolotoč smrti. Nakonec pomohla jen železná tyč, kterou jsem musel Kazana udeřit po hřbetě. Ihned se mu rozsvítilo a odebral se na své místo. V tomto případě měl Kazan velké štěstí, že se jednalo teprve o mladičkého Stafforda, kdyby mu bylo o rok víc, dopadlo by to mnohem hůř.

Kazan za pár týdnů.

Příběh třetí ■■■

- Kristýnka

Oslice, kterou jsme pojmenovali/y Kristýnka, přivázaná na řetězu, v jednom chlévě společně s dobytkem, byla slabá a jen stěží schopná chůze. Později nám veterinář řekl, že by možná zvládla ještě dva, tři dny a konec. Byla špinavá, s přerostlými a zdeformovanými kopyty, doslova osypaná parazity, od kterých měla a ještě má místy prožranou kůži a z nedostatku pohybu má zkrácené šlachy na předních nohách. Byla tak apatická, že jsme se domnívali, že už ani nevidí a neslyší. Pro své přežití jedla pravděpodobně hnůj ze země a recyklovala živiny z vlastních výkalů.

(MK)

23.4.2004 se z chléva odvážel dobytek. Protože jsme nechtěli/y, aby v něm Kristýnka zůstala sama a ještě jsme neměli/y kvůli scházejícím rozborům krve povolení k převozu, přenesli/y jsme Kristýnku do stáje ke koním, kde zůstala do 30.4., kdy jsme konečně povolení k převozu dostali/y a Kristýnka mohla být z ekofarmy U Rasa převezena do útulku občanského sdružení "Zachraňte koně" v Topolanech u Vyškova.

1.5.2004 byla u Kristýnky provedena veterinární prohlídka. Citujeme z veterinární zprávy: *Oslice byla do útulku převezena ochránci zvířat z okresu Uherské Hradiště. Zvíře bylo ve velmi špatném zdravotním stavu a už při první klinické*

prohlídce bylo patrné, že u něho byla hrubě zanedbána péče. Bylo třeba urychleně upravit kopyta, což pan Horák zajistil tentýž den přivoláním profesionálního podkováře. Kopyta na hrudních jsou zdeformována po prodělaném a dále neošetřovaném zchvácení. Podkovář kopyta odborně ošetřil. Oslice byla silně vyhublá, trpěla rozsáhlým chronickým zánětem kůže provázeným úporným pruritem /silné svědění/. Její srst byla napadena vši. Z těchto důvodů byla podávána několik dní celkově antibiotika, bylo provedeno ostříhání srsti na celém těle a je prováděna lokální aplikace antibiotických přípravků na postižená místa. Oslice je opakovaně ošetřována anti-parazitním lékem proti vším. Celkový zdravotní stav zvířete se díky intenzivní péči podstatně zlepšil a problémem zůstává hlavně stav hrudních končetin vlivem patologických změn na kopytech.

Zpráva byla na naši žádost vypracována 10.5., takže komentuje nejen zdravotní stav Kristýnky v době jejího převozu, ale i jeho zlepšení po pouhých deseti dnech. Změna je vskutku obrovská a nečekaná. Zatímco 1.5. jí veterinář dával šanci na přežití 50:50, dnes je už mnohem lepší. Po ostříhání srsti kvůli silnému zavšivení jsme objevili/y na břichu stopy po psích zubech (zřejmě po napadení Kazanem). Parazity byla Kristýnka obsypána v trsech. Kůže se jí uzdravuje i díky lepšímu přístupu sluníčka po ostříhání, přezvykuje rychleji, má jiskru v oku a dobrým znamením je, že už se courá po dvoře a zvědavě leze, kam se jen dá. Ukázalo se, že není ani slepá ani hluchá, v Žitkově zřejmě nereagovala na podněty, protože se jí blížila konečná. Zamilovala si mazlení a polehávání na písku nebo v trávě na sluníčku. Kopyta má bohužel tak zničená, že musí mít speciální podkovy, ale vzhledem k tomu, jak ráda a často cajdá po dvoře a vleze kam může i nemůže, je to zřejmě pro ni problém snesitelný.

Děkujeme Stanislavu B. za pomoc s převozem Kristýnky a Martinovi Horákovi z OS "Zachraňte koně" za pomoc s jejím návratem do slušného života.

Náklady (ceny v Kč) za prvních deset dní spojené se záchranou Kristýnky (není započítána nafta spojená s našimi cestami na Žitkovou a do Topolan).

Převoz (pouze za cenu nafty):	1 000,00
Korektura předních kopyt se speciálním kovaním:	900,00
Aplikace přípravku Alavis MSM:	870,00
Aplikace přípravku Petos, aplikace 2x 0,85:	982,50
Aplikace Antiverm (1x9g, 1x15g):	185,90
Veterinární léčba vč. dopravy (MVDr. Hylák):	1 365,00
Krmná dávka za měsíc duben:	21,00
Krmná dávka za měsíc květen:	809,20

Celkem: 6 133,60

Další náklady (červen-srpen 2004):

Krmná dávka za červen:	952,00
Veterinární úkony (MVDr. Hilák):	238,00
Veterinární léčiva (pasta na odčervení, vet. materiál):	765,00
Cestovné - veterinář:	214,50
Registrace (EQUISERVIS):	476,00
Cestovné (EQUISERVIS):	420,00
Ječmen krmný (červenec):	840,00
Veterinární úkony (MVDr. Hilák):	119,00
Pasta na odčervení:	859,00
Aplikace přípravku TOP SPOT ON (proti mouchám):	74,75
Přípravek Betadyn:	342,00
Režijní náklady (OS Zachraňte koně):	41,27
Záloha na srpen (OS Zachraňte koně):	1500,00

Celkem: 6841,52

19.4.2004: takhle jsme ji našli/y (sláma je už od nového majitele farmy).

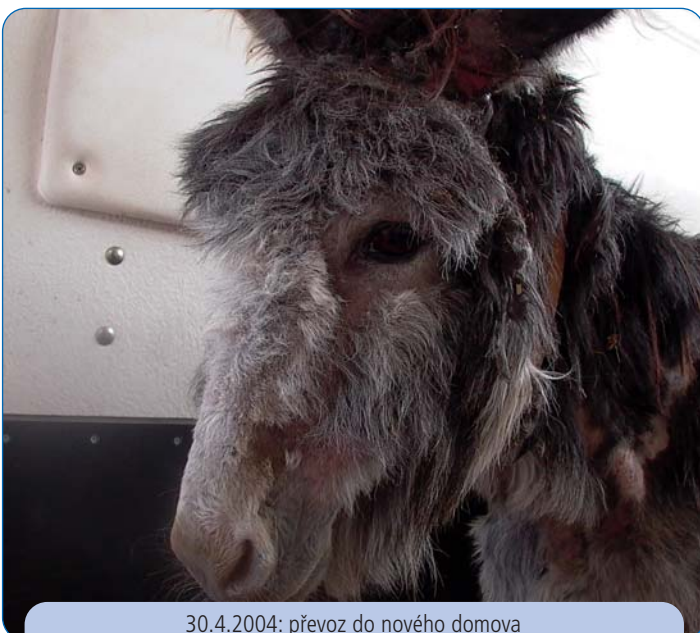
Odevzdaná osudu.

Kůže po celém těle rozežraná od parazitů.

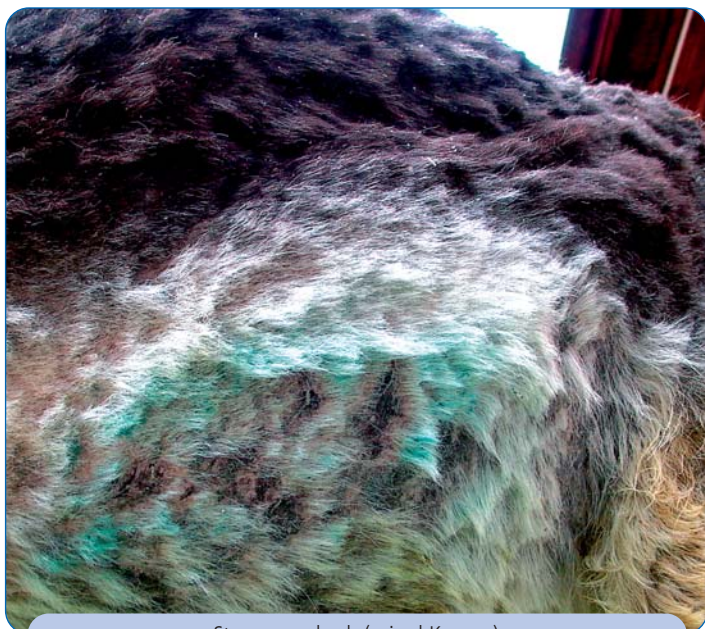
Přerostlá, zničená kopyta.

30.4.2004: převoz do nového domova (všimněte si zranění na hlavě a krku).

10.5.2004: po deseti dnech péče.

Stopy po zubech (asi od Kazana)

Speciální podkovy.

18.7.2004: Kristýnka dnes.

Křesťan neznamená řezník II.

Křesťanka neznamená řeznice II.

O císaři Konstantinu (285 - 337 n.l.), jenž spojil jeden z mnoha křesťanských směrů se státní mocí a tím dal základy jedné z nejkřesťanějších ideologií, se proslýchá, že křesťanům a křesťankám odmítajícím konzumovat maso nechával lít hrdlem tekuté olovo. Bohužel jsem nenašel žádný přímý zdroj (snad odkaz k manichejským), ale vzhledem k jeho posedlosti mocí a krutosti, mučení křesťanů a křesťanek odmítajících válku nebo prostě jen těch vyznávajících jiný názor, nemyslím, že se jedná o pohádku. Pro neprokázanou nevěru nechal zaškrtnit svou ženu, svému synu dal podřezat hrdlo, nepřátele trhat šelmami v cirku apod. Nebylo mu třeba blábolu o míru, ať už mezi lidmi či mezi lidmi a ostatními zvířaty.

(MK)

Mnohé, snad i většina ranných křesťanských skupin, měla jako součást svého vyznání odmítnutí násilí, včetně násilí vůči zvířatům, a alkoholu. Kléméns z Alexandrie (asi 160 - 221 n. l.), Tertullianus (asi 160-230 n. l.), Origenés (185-254 n. l.), Basil Veliký, biskup v Caesarii (330-379 n. l.), Hieronymus (331 - 420 n. l.), Gregor z Nacianzu (330-390 n. l.), otec církve z Kapadocie, Johannes Chrysostomus (354 - 407 n. l.), Aurelius Augustinus (354 - 430 n. l.) a další. Ti všichni byli vegetariáni. Důvody nebyly pouze asketické či zdravotní, ale vedl je i soucit a nárek nad osudem zvířat.

Kléméns z Alexandrie (asi 160 - 221 n. l.)

"Neexistuje snad v střídme jednoduchosti rozmanitost zdravých jídel: zeleniny, kořinek, oliv, bylin, mléka, sýra, ovoce a všelijakých suchých potravin? - Mezi potravinami mají být upřednostňovány ty, které lze požit bezprostředně bez použití ohně, neboť jsou pro nás pořádkem připraveny a jsou to ty nejjednodušší. - Podle toho žil apoštol Matouš ze semen, plodů s tvrdou slupkou a zeleniny bez masa a Jan, který byl nanejvýše střídmy, jedl pupence listů a divoký med. - Avšak krvavé oběti byly myslím objeveny pouze lidmi, kteří hledali záminku, aby mohli jíst maso, což by mohli mít i bez tohoto modlářství."

Tertullianus vystoupil mnohokrát na obhajobu křesťanů, když byli obviňováni, že vykonávali lidské oběti. "Jak mám nazvat to, že věříte, že jsme lační po lidské krvi, ačkoli přece víte, že se nám hnuší i krev zvířecí."

Maso je stravou odporující přírodě, která náleží zašlému světu.

Basil Veliký, biskup v Caesarii, (330-379 n. l.)

*Ó Bože,
posilni v nás smysl bratrství se všemi živými tvory,
se všemi malými, kterým jsi dal tuto Zemi, aby ji sdíleli s námi.
Dej nám pochopení, že nejsou živi jen pro nás, ale také pro sebe a pro Tebe.
Ať mají dobrý život a ve svém údělu se cítí lépe než my v našem.*

Tělo, které je zatěžováno masnými pokrmy, postihují nemoci, střídmy způsob života ho činí zdravějším a silnějším a ořezává zlu kořeny. Páry z masných pokrmů zatemňují světlo ducha. Člověk může jen obtížně milovat ctnost, když má radost z masných chodů a hostin.

Hieronymus(331 - 420 n. l.)

"Je lepší, když nejíš maso a nepiješ víno, neboť spotřeba vína začala konzumaci masa, po potopě světa."

"Nevinné pokrmy jsou takové, které byly získány bez prolití krve."

"Požitek z masa, pití vína a přejídání je semeništem chtíče."

Johannes Chrysostomus (354 - 407 n. l.)

"U nich netečou proudy krve; nezabíjí se a neroztínají žádná zvířata... - U nich člověk necítí onen strašný pach masného pokrmu..., neslyší žádné rachocení a chaotický hluk. Požívají pouze chléb, kterého nabyli svou prací, a vodu, kterou jim dává čistý pramen. Přejí-li si hojnější pokrm, pak jejich hýření sestává z plodů, a při tom pocítují větší požitek než u královské tabule."

Gregor z Nacianzu (330-390 n. l.)

"Osivem dobrého hospodáře je přece dobrá pšenice, ze které se peče chléb...Nadbytek pokrmů z masa je hanebnou křivdou a přejí si, abyste usilovali o to, podávat své duši potravu, která trvá věčně."

Křesťané se zdržovali každé potravu z masa.

Pilinius v dopise Trajanovi, Ep. Lib. X. 96.

Pravidla svatého místního sněmu gangrského. (r.340 n. l.)

Pravidlo 2.

Vydáno proti eustafiánům, kteří se hnušili masa. Potvrzuje ustanovení apoštolského sněmu z r. 51.

Jestliže někdo odsuzuje toho, kdo jí maso (kromě krve, obětovaného modlám a zadáveného) se zbožností a vírou, jako by požívaje je neměl naděje, budiž pod klatbou.

Aktivity ohz

Natočená a neodvysílaná reportáž pro televizi NOVA

Reportéři TV NOVA natočili s ohz pro hlavní zpravodajskou relaci této televize reportáž o velikonočním pondělí slepic v Drahanovicích. Bohužel neprošla sítím a nebyla odvysílána.

ohz v reportáži německé televize SWR

Na konci dubna 2004 ohz společně s reportéry německé televize SWR připravili reportáž týkající se drůbežářského průmyslu v ČR. Odvysílána byla v květnu v hlavním večerním čase.

Filmový štáb pro reportáž použil, mimo jiné, také záběry ohz z drůbežárny v Drahanovicích na Olomoucku. Zároveň s námi reportéři natočili rozhovor týkající se podmínek velkochovů drůbeže v ČR a možností jejich zlepšení po vstupu ČR do EU. V pořadu nechyběla také zmínka o způsobu zacházení s tzv. vynesnými slepicemi (Černuc 2003), doplněná o záběry záchranné akce ohz.

ohz na oslavě Dne Země ve Zlíně

22.4.2004 jsme v rámci oslav Dne Země zavítali do Zlína s infostánkem. Během příjemně stráveného dne se rozebraly informační materiály - Zpravodaje ohz, stejně jako letáky a plakáty. Pro zájemce a zájemkyně celý den běžely na videu dokumenty týkající se transportů zvířat, záběry z vivisekčních laboratoří a velkochovů.

ohz na ProtestFestu v Brně

29.5.2004 ohz podpořili infostánkem ProtestFest, festival alternativní kultury a aktivismu v Brně. ohz děkují pořadatelskému týmu za pozvání a doufají, že se budou moci zúčastnit i dalších ročníků.

Promítání a diskuse na SOU v Lutíně

Ve středu 9.6.2004 jsme na Středním odborném učilišti v Lutíně promítli dva dokumenty ohz, Velikonoční pondělí slepic v bateriových klecích ZD Drahanovice a Ekofarmu U Rasa, na které navázala diskuse o veganství, životě tzv. hospodářských zvířat apod.

Ekofarma U rasa v pořadu Chcete mě?

V pondělí 7.6.2004 byla z iniciativy ohz v Žitkové na ekofarmě U Rasa natočena reportáž pro pořad Chcete mě?. V premiéře byla odvysílána 23.6.2004 v 17:05 na ČT1. Kromě ohz zde dostal prostor k vyjádření i správce konkurzní podstaty, zástupce veterinární správy, zástupce KEZu (Kontroly ekologického zemědělství) i Zdeněk Koudela (bývalý majitel).

V reportáži byly použity záběry ohz, poskytnuté mimo jiné i policii z Bojkovic (na jejich žádost), která, na rozdíl od veterinární správy, má snahu celou kauzu řešit. Je tedy alespoň určitá naděje, že tento případ týrání tzv. hospodářských zvířat nebude zametený pod koberec jak je v ČR špatným zvykem. Reportáž byla rozdělena na dvě části. Druhá část by měla být odvysílána na podzim. V první se probírala samotná kauza "Žitková", druhá by se měla věnovat zvířatům, které se ohz z této farmy podařilo zachránit.

Koncert pro Kristýnku, Kazana a Dana

11.6.2004 byl v Otrokovicích v restauraci U Lacinů odehrán benefiční koncert pro zvířata zachráněná ohz z farmy v Žitkové. Děkujeme skupinám V.I.P., Malevolence a především punkrockové skupině Togra, jejíž zpěvák Tomáš Daněk zajistil organizaci celé akce.

Valná hromada ohz

O víkendu 26. - 27. června 2004 proběhla v Krkonoších 4. Valná hromada ohz. Zúčastnilo se celkem 29 členů a členek. Byli podrobně seznámeni s prací ohz v období roku 2003 a první polovině roku 2004, s účetnictvím ohz a v následné diskusi měli možnost klást své dotazy představenstvu ohz, případně prezentovat vlastní názory a připomínky. S příspěvky vystoupili zástupci "České společnosti pro výživu a vegetariánství" a "Svobody zvířat". Po diskusi následovalo promítnutí hrubého sestřihu nového filmu ohz "Zvířata nejsou zboží". V sobotu večer jsme na ohni za chatou opékaly veganské párky, zpívalo se a diskutovalo do pozdních nočních hodin. Po celý víkend se podávalo veganské občerstvení včetně vynikajících dortů. Děkujeme všem pomocníkům, především v kuchyni, ale i všem ostatním, kteří pomáhali s organizací našeho setkání. Fotky ze setkání najdete na www.ohz.cz/Aktivity/vh2004.htm.

Promítání a povídání v Děčíně

V sobotu 17. července 2004 od 18:30 hod se v Hudečkově ul. v čajovně "Ve vlnách" uskutečnila přednáška ohz. Po promítnutí několika dokumentů z archivu ohz následovalo 5ti hodinové povídání (délku se vždy snažíme přizpůsobit zájmu naslouchajících). Za organizaci přednášky děkujeme našemu členovi Jirkovi Sedláčkovi.

Pomoc v útulku "Zachraňte koně"

Celkem 7 aktivistů a 3 aktivistky ohz se v parném nedělním dni (18.07.) rozhodli pomoci v útulku patřícímu občanskému sdružení "Zachraňte koně" v Topolanech u Vyškova, kde máme ustájenou oslici Kristýnku. Pod drsnou taktovkou tamějšího pána domu opravili střešní trámy a Kristýnce v jejím apartmá udělali novou podlahu. Zároveň jsme se dohodli na další pomoci s opravou střechy.

Promítání a povídání v Topolanech u Vyškova

Ve středu 11. srpna 2004 jsme na žádost OS "Zachraňte koně" připravili přednášku pro účastníky a účastnice jimi pořádaného mezinárodního pracovního tábora (Polsko, Velká Británie, Francie, Řecko, Turecko, Japonsko, Česká republika). Tématem byly mezinárodní transporty tzv. hospodářských zvířat. Promítli jsme záznam z rešerší ohz na polské veterinární stanici v Zebrzydowicích a sestřih z blokády nelegálního litevského transportu.

Účastníci a účastnice povídání a promítání v Děčíně právě sledují video z "Ekofarmy U Rasa".

Stánek ohz na ProtestFestu v Brně.

Prezident ohz Michal Kolesár a viceprezidentka ohz Marcela Frei na VH.

Členové a členky ohz na VH.

Sobotní oběd na setkání členů a členek ohz.

Michal Kolesár, prezident ohz při natáčení pro pořad „Chcete mě?“.

Listárna

Otevřený dopis ohz od ČSVV (České společnosti pro výživu a vegetariánství)

Ve Zpravodaji ohz v dubnu letošního roku bylo uvedeno, že ohz vyškrtla propagaci vegetariánství ze své činnosti a nadále se chce v souvislosti s ochranou hospodářských zvířat zaměřovat na propagaci veganství. Velmi rád bych se v této souvislosti vyjádřil, že ČSVV považuje veganství za nejdůležitější formu vegetariánství. Při veganském způsobu života se nejvíce projeví kladné vlivy na člověka, přírodu i ochranu zvířat. Proto veganství podporujeme. Zároveň si ale vážíme i všech vegetariánů bez ohledu na to, zda jsou lakto-ovo-vegetariáni, lakto-vegetariáni nebo vegani za to, že se rozhodli stravovat se bez masa a snažíme se jim poskytovat informace a podporu, ať už přímo či nepřímo. Činnost ohz sledujeme a vážíme si jí a podle našeho názoru je velmi důležitá. Budu velmi rád, když se nám do budoucna podaří spolupracovat intenzivněji než jen zasláním pozdravného dopisu na valnou hromadu.

MUDr. Zbyněk Luňáček
Předseda ČSVV

Hezký den,
jako stálý přispěvovatel organizaci OHZ, chci vyjádřit nesouhlas od rozhodnutí opustit propagaci vegetariánství, mám samozřejmě úctu k lidem kteří se stravují vegansky, ale:

- vegetariánství JE alternativní způsob konvenčního stravování a tím podpory ochrany zvířat
 - vegetariánství nevede nutně k utrpení zvířat (samozřejmě vím o způsobech a praktikách získávání mléka a masa), ale vegetarián může mít např. domácí vejce, či mléčné výrobky z kontrolovaných chovů, je zde samozřejmě úkol kontrolovat a upozorňovat na týrání a špatné zacházení se zvířaty jak je tomu v jatečných chovech
 - vegetariánství může být výbornou cestou k nazření k problematice hospodářských zvířat (těžko si dovedu představit vegetariána - např. kontrolora nebo zemědělce - který by trpěl týrání zvířat)
 - vegetariánství je bezpochyby cestou k veganství
 - vegetariánství se lépe prezentuje a lidi jsou ho ochotni lépe akceptovat než veganství
- Doufám že svůj krok ještě přehodnotíte.

S velkou láskou k Vaší práci a zvířatům
Vladimír Volráb
dlouholetý člen

ohz: Jako první bychom rádi upozornili, že se už v úvodníku Zpravodaje (č.12) zmiňujeme o tom, že náš krok v opuštění propagace vegetariánství není ve zlém, ale v dobrém a s úctou k vegetariánské komunitě (a tak tomu i, bez jakýchkoli frází, je). Vnímáme je jako lidi, kteří a které nechceme, aby zvířata zbytečně trpěla kvůli masu a jejich odmítnutí v tomto směru není pasivní. Ale tzv. hospodářská zvířata nejsou zabíjena a netrpí jenom kvůli masu. To se netýká jenom molocha velkochovů, ale i malochovu a ekochovu.

- vegetariánství JE alternativní způsob konvenčního stravování a tím podpory ochrany zvířat

To nikdo z nás nezpochybňuje, ale lze a je nutné udělat více a není to až tak těžký krok.

- vegetariánství nevede nutně k utrpení zvířat (samozřejmě vím o způsobech a praktikách získávání mléka a masa), ale vegetarián může mít např. domácí vejce, či mléčné výrobky z kontrolovaných chovů, je zde samozřejmě úkol kontrolovat a upozorňovat na týrání a špatné zacházení se zvířaty jak je tomu v jatečných chovech

Držení zvířat v zajetí, odebrání mláďat, odstraňování starých, nemocných nebo z jiných důvodů neproduktivních zvířat apod., to se přece týká i domácích nebo kontrolovaných chovů. Jsou-li lidé, jako živočišný druh schopni žít bez vajec, mléka apod. (a my jsme důkazem, že jsou), není důvod jen k vegetariánství. Samozřejmě, že je rozdíl mezi ekologickým "chovem" zvířat nebo systémy jako freedom food a živočišnou výrobou, ale účel a smysl je stejný. A stejně zbytečný.

- vegetariánství může být výbornou cestou k nazření k problematice hospodářských zvířat (těžko si dovedu představit vegetariána - např. kontrolora nebo zemědělce - který by trpěl týrání zvířat).

Ano. Vegetariánství může, a pokud není vedeno pouze zdravotními důvody, tak i bezpochyby je, výbornou cestou k nazření podmínek života tzv. hospodářských zvířat, ale jak uvádíme v reakci na předchozí bod, řeší méně než je zapotřebí řešit (držení zvířat v zajetí, odebrání mláďat, odstraňování starých, nemocných nebo z jiných důvodů neproduktivních zvířat apod.).

- vegetariánství je bezpochyby cestou k veganství

Vegetariánství není bezpochyby, ale pouze možnou cestou k veganství. Je také možné zůstat pouze u něj a najít si pro to vhodné důvody (například, že už teď dělám dost) a také je možné vrátit se zpět a takovýto návrat je pravděpodobnější než u veganství.

- vegetariánství se lépe prezentuje a lidi jsou ho ochotni lépe akceptovat než veganství

Bezpochyby, ale ještě lépe se prezentuje například flexitariánství. To je termín rozšiřující se v současné době ve Spojených státech a znamená vegetariánství s občasnou, velice střídmou, konzumací masa. Co z toho plyne?

Mezi vegetariánstvím a veganstvím je rozdíl a my jsme se rozhodli/y na něj poukázat. Necháváme na svobodném rozhodnutí každé a každého, kam si dá své hranice, ale chceme dát, co nejvíce argumentů, proč jít dále než jen k vegetariánství. To nelze dělat jeho propagací.

Děkujeme za podporu a věříme, že pokud tento náš krok přijmete tak jak je míněn, neztratíme ji ani v budoucnu.

Reakce na "Mléko je vražda" ze Zpravodaje ohz č. 12

O krávy se zemědělci starají dobře. Krávy dostávají kvalitní stravu a živiny, aby byly zdravé. Většinu dne se pasou na loukách a jsou v dobré fyzické kondici. Průměrně dojí 14 litrů. 35 l to jsou jen nějaké rekordmanky. Jinak žena která bouchla krávu přes dělohu nebyla sadistka, ale snažila se krávu zachránit život. To že se traktorem tahají zvířata ven ze chléva je normální snaha co nejdříve odvést umírající zvíře na porážku, aby se netrápilo. Pokud se to dělá dobře tak to zvíře nebolí. Když někdo řekne že vzduch páchne po hnoji a močůvce tak je mimo, jelikož hnůj voní a vzduch může jedinečně vonět po hnoji. Někteří ochránci zvířat jsou lidé kteří se sklámali v člověku tak, že ho zahrhli a místo něj se zamilovali do zvířat.

Posílám vám otázku do diskuze: Může být morální jíst maso z vlastního psa? (Odpověď zní ano. Pokud si myslí někdo opak tak má převrácené hodnoty.)

jonatan@mybox.cz

Chtěla bych reagovat na to, co píše OHZ na své stránce. Jejich reportáže a komentáře jsou zcela pravdivé, někdy až moc. Zastávám se hesla Kdo nezažije nepochopi. Mnoho lidí si myslí, že zvířata necítí, že nemají duši, ale to je omyl zvířata cítí (dokonce více než někteří lidé). Je to tvor se srdcem, tvor který dýchá. Lidé, kteří jedí maso by se měli zajít podívat na jatka prasat, krav, nebo koní. Zvířata před porážkou jsou ve velkém stresu. Bojí se a přejí si, aby jejich utrpení brzy skončilo. Všechno to skončí tehdy, když je zavěsí vzhůru nohama na háky podřiznou je a nechají vykrváčet. Představte si, že visíte zavěšení za nohu, po vašem krku vám přes obličej stéká vaše teplá krev díváte se zlým lidem, kteří vás drsně podřizli do jejich studených očí. Vykrvácení trvá hrozně dlouho a vy jste naprosto bezmocní. Můžete jen přihlížet tomu, jak vám vaše krev mizí z těla. Bolí to a moc, je to hnusný, ale s tím nic nenaděláte. Po dlouhé a útrapné cestě nakonec zemřete. Jste vysvobození.

Nebo jatka koní. Koně odsouzeného na smrt přivedou do vyčističkováné místnosti v jejichž středu je obrovský kanál. Postaví ho do prostředí místnosti a rozřiznou mu kůži na krku. Dostanou se až k tepnám, které také rozřiznou. Kůň si lehne, vnímá jen jak mu krev pomalu vytéká z těla. Leží ve vlastní krvi a ještě normálně vnímá, dívá se okolo sebe. Prohlíží si bíle oblečené lidi, kteří v sobě nemají ani kousek citu a porozumění. Uvědomuje si, že je to poslední co v životě vidí. Krev mu pomalu mizí do velkého kanálu pod kterým leží. Zanedlouho v něm zmizí všechny jeho ostatky, které nepůjdou na další zpracování. Vykrváceného koně odvezou na další porcování a ostatky v kterých celou dobu ležel spláchnou do kanálu velkou vodní hadicí. Poté se maso (které skončí např. v salámu, nebo jejich kůže rozvázejí na další zpracování.

Na talíři ti možná vypadá dobře, ale zkuste se podívat co se s tím dělo předtím. Myslím, že by to větší na lidi už nevzala do pusy.

Nikomu ty vaše názory neberu, jen svobodně říkám ten svůj. Nikomu to necpu, ale zkuste se nad tím aspoň zamyslet a představte si, že jste na místě toho zvířete VY!

Romana Škraňková

Dobrý den,
omlouvám se předem, že obsah mého dopisu nemá nic společného se stánkem. Jen bych chtěla podotknout, že byste měli mezi vaše srdcervoucí témata poukázat na zneužívání a týrání koní pro účely turistické. Jedná se o celodenní stání na betonu za jakéhokoli, pro turisty přijatelného, počasí, bez deštníku či slunečníku, vody a sena. Čekání, až někdo z "turistů", nasedne do kočáru, biče zaštipnou a může se vyrazit podél hlavní silnice, v doprovodu dopravní špičky, autobusu a troubení sanitek. Je mi líto, že lidé jsou tak hloupí a připadají si v tom kočáru normálně, ba někdy i důležitě, jako kdybychom jim snad měli závidět tu jízdu, nebo že na to mají. Ani případy, kdy se kůň lekl projíždějícího auta, splašil se a roztrhl si břicho o zábradlí, neukončili další nicotné postávání, bolavé klouby, nesnesitelné horko, hluk a prach od silnice a nakonec když už není dost sil, konečný několikadenní transport do vyhlazovacího tábora jménem Itálie. Jak ubohý to život tak krásné a ušlechtilé bytosti jakou je kůň. Co je život jednoho koně proti businessu. Je to velká ostuda Karlových Varů. Ráda bych proti tomu bojovala, ale nevím jak. Vím jen, že když chodím kolem, bolestí uvnitř chce se mi umířit, a to je právě to, co mi vadí. Obrovsky soucítím, ale nevím, jak bojovat...

*S nejsrdčnějším pozdravem
Lenka*

Vážení přátelé,
využiji volné stránky k reakci na dojmy z posledního zpravodaje. Nejprve chci říci, že dovolím-li si být trochu kritický, nic to nemění na mé velké podpoře Vašeho (našeho) snažení! Nejdřív maličkost - je hezké, že se snažíte vyloučit diskriminaci žen zdvojováním koncovek a slov, ale nevím na kolik to je nutné - nakolik se ženy cítí diskriminovány současným jazykem a pravopisem a jazykem - přijde mi to trochu přitaženo za vlasy, špatně se to čte a někdy je to opravdu velmi krkolomné.

Teď to závažnější : k ohz jsem se před lety přidal proto, že byli v postojích radikální, avšak v přístupu k veřejnosti nevolili negativní, nenávistný, "sudičský" postoj, vlastní různým nedospělcům z anarchistické scény. Jsem i nadále pro radikálnost ohz, ale obávám se, aby do této polohy přece jen toto hnutí neskouzlo. Setkal jsem se i v rámci ohz s mladými horlivci vykazujícími psychologické symptomy sektářství. Sotva jim v útrokách dohnal poslední párek či řízek, už planuli "spravedlivým" hněvem a veřejnost se jim proměnila v bandu vrahů, pro kterou neměli, na rozdíl od zvířat, ani to sebemenší porozumění. Ano, to sice plyne z minima životních zkušeností, ale zároveň nelze přehlédnout, o co tam

těž podvědomě běží - narcismus, vyvyšování se (my jediní svatí a vy banda vrahů), zploštění úsudku, identifikace pomocí negativního vymezování se, prostě - za motivem boje proti mučitelům zvířat běžící osobnostní, někdy egoistická seberealizace, ventilace osobnostních komplexů atd. Což o to, toto je známo o začátečnicích ve všech např. duchovních či ochránářských organizacích, je to klasický jev, jen jde o to, aby to neprosáкло i do vedení organizace, protože pak by se radikálně snižovala schopnost ohz pozitivně ovlivnit proměnu veřejnosti, bez které se dá do budoucna jen těžko mluvit o nějakých větších úspěších pro dobro zvířat. Příchod pana Kolesára pro mě vnesl do "ducha" Zpravodaje určitý znepokojující aspekt v tomto smyslu. Přimlouval bych se za nevyhrocování emotivity textu (čtenářkou nazvanou "patetičnost") - jednak proto, že vyhrocené emoce vedou k pocitům zoufalství, které může plodit hněv a nenávisť, což je zlé, ať je motiv sebeoprávněnější, a pak též, pane Kolesár, "pozbuďte-li svůj solivost, čím jí osolíte"? Neustálé opakování (které je ovšem nutné) provázené vypjatými emocemi, vede časem nutně k otupělosti, která je nežádoucí. Nejvíce mě znepokojil článek "Křesťan neznamená" ... jeho styl mi vůbec nepřišel vědecky objektivní, nýbrž daleko spíše konfrontační. Obsahuje mnoho velmi diskutabilních tvrzení, která jsou vždy jádrem sporu. Byl bych pro buď otevřít opravdu objektivní prostor pro diskusi nad vztahem duchovních, náboženských snah ke světu a jeho součástí - zde tedy k přírodě a zvířatům, nebo tuto oblast ponechat osobnímu světu zúčastněných a podobnými subjektivně interpretovanými články nepřilévat oleje do ohně, který poškozuje už tak ochablou snahu lidí o vzájemnost a spolupráci. Sám nevím, kdyby rétoriky tohoto druhu přibývalo, jak bych si s tím ve vztahu k ohz poradil - a to jistě nebudu sám. Zůstaňte prosím radikální, ale stejně tak rozumní objektivní.

Zdraví Karel Bartoň

ohz: Feminismus není otázka ženská, ale lidská. Já jako feminista, tedy ten, kdo si uvědomil chybu ve vztahu mezi rozdílnými pohlavími a nechce ji akceptovat jako nezbytnou, jsem přijal genderovou lingvistiku jako součást svého projevu. Genderová lingvistika je ve svých počátcích, ty jsou trochu krkolomné a projevuje se to i v horší čtivosti, ale její význam přesahuje tento problém. Slovy se vyjadřujeme, ptáme se a odpovídáme, způsob jak se vyjadřujeme zpětně působí i na naše myšlení.

Mluvíte o negativním vymezování, vyvyšování se, egoistické seberealizaci a ventilaci osobnostních problémů a směřujete je ke mně. Pokud na Vás moje texty, případně moje práce v rámci ohz jako celek, takto působí, nevím jak a ani proč se obhajovat. Ale když už citujete z evangelí ve smyslu "solivosti", myslím, že při špatném pochopení by jste ze stejného mohl obvinít i Ježíše (negativní vymezování, vyvyšování se, egoistická seberealizace a ventilace osobnostních problémů), kterého citujete.

Do textu "Křesťan/ka neznamená řezník/nice" jsem soustředil citace z pramenů méně známých, ale důležitých. Snahou bylo ukázat, že toto náboženství není tak bezcitné a sprosté ve vztahu k mimolidem jak nám prezentuje většina současných směrů. Vždy, když jsem vedl rozhovory na toto téma, bylo mi líto, že tato slova jsou tak málo známá (kolik citací jste

znal například vy sám předtím než jste si je přečetli v tomto článku?). Z neznalosti vznikají rychlé a špatné soudy, jak je tomu i ve Vašem případě.

Pokud se týká emotivnosti textů; součástí našeho bytí je cit i rozum, a neměl by jste se soustředit pouze na jedno. Ztrácíte tím pochopení celku. Navrhujete nechat náboženství osobnímu světu zúčastněných a raději se vyhýbat konfrontaci. Kdyby se následky tohoto postoje odráželi pouze v osobním světě zúčastněných (předpokládám, že mluvíte jen o lidech), pak říkám ano, ale ten odraz osobní svět zúčastněných překračuje a právě proto je zapotřebí je s nimi konfrontovat.

MK

Milí ohz!

Prosím opět o zaslání jakýchkoliv Vašich publikací pro další šíření mezi lidmi. Zároveň děkuji za zaslání Zpravodaje ohz č. 12, velmi se mi líbil článek "Křesťan/ka neznamená řezník/nice I." i nové provedení časopisu.

Musím se Vám přiznat, že příspěvek o laboratoři Covance mě rozbřel a těm idiotům, co dělají takové věci, bych provedla to stejné, co oni způsobují zvířatům. Omlouvám se, ale nemohu uvěřit, co je to za vraždící monstra, když se dokážou vyžívat v takovéto "práci".

Na závěr něco pozitivního - v Brně párkrát do týdne chodím na obědy do vegetariánské jídelny a mám hroznou radost, že lidí, kteří se tam stravují je stále více a v poledním čase je často přeplněná. Také vám chci sdělit, že by bylo možné a snad máme doma vhodné místo pro několik dalších slepic. Není to sice žádný zázrak, ale slepice mají docela velký výběh, menší kurník a často je pouštíme na zahradu, takže si myslím, že žijí spokojeně. Děkuji Vám a mějte se moc pěkně.

S pozdravem Markéta Procházková

Krásný den přeji,

každý týden chodím na vaše internetové stránky, čtu Váš časopis, jsem ráda, že tu jste, ale omlouvám se, nevidím výsledky. Říkáte, že ve velkochovech jsou zvířata týraná a krutě zabíjena a nenavrhnete žádné jiné řešení. Jsem vegetariánka již dva roky, hned kilometr od bydliště mám vimpersku masnu a tudíž soucítím se zvířaty, a nejen proto chci aby měli lepší život a když už, tak i důstojnější smrt. Návrh (zabýváme-li se skotem): Například formou injekce (která by způsobila buď to usnutí a nebo rovnou rychlou smrt zvířete) pichnuté skotu přímo na louce, popřípadě před kravinem. A poté aby bylo již mrtvé zvíře odvezeno ke zpracování do masny. Tento způsob zabíjení zvířat by se alespoň přiblížil myslivosti - zabíjení ve svém prostředí a odvrátil transporty. Doufám, že by i zemědělec rád sáhnul hlouběji do kapsy (pro humánnější způsob zabíjení), když by byli i lidé ochotni-donuceni zaplatit za maso více peněz.

S pozdravem Vaše příznivkyně Hana Malíková

Korespondence neprochází jazykovými korekturami.

Odkud pochází mléko: život jedné krávy

Jako u všech savců - tedy také u nás lidí - produkují mléčné žlázy krav mléko teprve po narození telete. Toho člověk využil a chová krávy jako takzvaná užitková zvířata: polovina všech zemědělců v Německu provozuje mléčnou výrobu. Abychom se naučili lépe chápat postupy v tomto druhu chovu užitkových zvířat, chtěli bychom zde popsat život mladé krávy - říkejme jí "Heidi":

Heidi přichází na svět

Je počata, narozena a vychována ve stinném světě mléčné produkce. Nyní, ve věku osmnácti měsíců má být oplodněna, aby přivedla na svět telátko. Její chovatel proto koupí hluboce zmrazené sperma od takzvaného špičkového býka, kterého si vybral ze záilkového katalogu jedné oplodňovací stanice. Vidíme: doby vesnických zvířat jsou pryč. V roce 2001 bylo například semenem jednoho jediného holštýnského býka ("Lake") oplodněno 65.000 krav. Tento býk patří k výkonnostně silné rase, tzn. jeho děti dávají hodně mléka a hodně masa. Teď ale zpátky k Heidi: poté, co musela spolýkat několik hormonálních preparátů, aby se drahé sperma jistě ujalo, překousne trpělivě technickou proceduru oplodnění z plastické stříkačky.

Poté to pokračuje podobně, jako u nás lidí: embryo vyrosté během cca devíti měsíců v telátko. Ve věku 27 měsíců přivádí Heidi na svět statné mládě jménem Alfons. Váží úžasných 40 kilogramů, pozoruhodný výkon pro jeho mladou matku, která by, počítáno podle lidských měřítek růstu, byla stará asi patnáct let!

Ale štěstí mladé matky netrvá dlouho. Po dvou hodinách chovatel Heidi její novorozeně sebere, aby ho - jak se to naučil - vychovával kojeneckou lahví, protože jen tak je zajištěn kolosální přísun mléka (zvířecí mléko) v dostatečném množství a kvalitě ve vhodný čas. Heidi už svého syna nikdy neuvidí. Ten je odděleně vychováván, vykrmován a v něžném věku několika týdnů přepraven k řezníkovi, který roztrhá mozek tohoto děťátka kovovým čepem a pověsí malé tělíčko za nohu, rozřízne krční tepnu řeznickým nožem a ještě teplé tělo po vykrvácení naporcuje.

Části mrtvolky dítěte si budou lidé rádi kupovat, protože jsou jemné a světlé a oni je připravují jako delikatesy k oslavám v kruhu rodiny nebo k návštěvám hostů: jako Curyšské řízečky, jako telecí pečeni, jako telecí medailonky atd.

Heidin "život" pokračuje

Pro matku nabírá život svůj obvyklý průběh. Dojí ji ráno a večer. Přes třicet litrů denně. Nemůže ani potěšit své telátko vlastním mlékem, dokonce ji nedojí ani člověk, ale tuto práci zastává stroj: pět minut v šest hodin ráno, pět minut v šest hodin večer, mezitím vegetuje Heidi v příliš úzké stáji sama pro sebe, společně se svými osudovými soukmenovkyněmi. Má neustále hlad a žízeň, protože její enormní mléčný výkon ji vysiluje. A třičtvrtiny svého žrádla

ji pouze proto, aby mohlo její tělo produkovat mléko.

Její prostor na ležení, ve kterém leží 12 hodin denně, aby mohla přežvykovat nebo spát, je jen o málo větší než postel nás lidí. Výběh ve stáji, kterou sdílí s padesáti až dvěma kolegyněmi, je pokryt exkrementy, protože si nemohou nikde jinde ulevit. Pod roštovým výběhem je velká sběrná jímka na kejdu, která všechno zachycuje - strašně smrdí a je plná much a jiného dotěrného hmyzu...

Pak opět k dojení, pak opět něco sníst, pak přežvykovat, pak opět spát, pak opět vše od začátku, dennodenně. Heidi nechápe, co s ní její chovatel dělá. Neví, že by s normální trávou a bylinami a normálně sajícím telátkem dávala téměř polovinu mléka, aniž by byla tělesně a psychicky vyždímána. Na místo toho dostává posilující krmení, což by sama od sebe nikdy nejedla, avšak bez tohoto krmiva by slabostí už nedokázala vstát. Její chovatel ví velmi dobře, že život na louce by byl pro Heidi optimální, avšak ten jí chce využívat jako vysoce výkonnou krávu, jako i ostatní chovatelé, kteří se živí produkcí mléka. A tím pro něho krmení, dojení, vyhánění a zahánění dobytka a vzdálenost pastvin představuje neřešitelné problémy. Heidi tedy zůstává pořád ve stáji.

Aby její mléčný výkon nepolevoval, což by od přírody nastalo, je Heidi už dva měsíce po porodu Alfonse znovu oplodněna a teď má dvojité břemeno: dávat mléko a nechat v sobě vyrůstat nové dítě. Tato nová zátěž ji nesmírně oslabuje: její vemeno se zanítí, v neposlední řadě i kvůli neustálému kontaktu s bakteriálně zatíženými exkrementy nebo naklíčeným posilujícím krmivem. Její horečku a záněty léčí zvěrolékař antibiotiky: chovatel se na Heidi zlobí, protože musí kvůli zbytkům antibiotik a hnisavým bakteriím několik dní vylévat její mléko. A kdyby se vůbec neuzdravila, musel by jí zavést k řezníkovi předčasně, což by mu momentálně přineslo příliš malé příjmy. Chce Heidino mléko. Pro něj je jen "vemenem s trochou krávy kolem dokola", jak moderní vysoce výkonnou krávu popisuje Dr. Boehncke ze Spolkové vysoké školy Kassel. Ale jde to ještě dobře. Heidi dá život děvčátku a téměř se zhroutí, když ji seberou i toto sladké telátko. Avšak Vroni, tak se jmenuje, je jako Heidi vyvolená k tomu, stát se dojnou krávou. Vyrostle na mléčné náhražce - na tuky bohaté, levné kaši, nahrazující mléko, jako Heidi tenkrát - a o dva roky později nahradí svou matku.

Pro Heidi pokračuje dennodenní rutina. Po dvou měsících dochází k novému oplodnění, dalšímu namáhavému těhotenství a pak k narození syna, Oskara. Toho vykrmí jako býka a ve věku dvou let ho odvedou k řezníkovi (jako člověku by mu bylo asi patnáct). Části jeho mrtvolky budou rozřezány nožem na jednohubky a ještě naplň kravě je spolýkají elegantně oblečení lidští pojídači užitkových zvířat, kteří si obratně otřou jeho krev ze svých rtů damažkovými

ubrousky, než budou pít vybrané červené víno z křišťálových skleniček.

Heidi už nemůže

Heidi je hotová. Neustálé ždímání vampýrským dojícím strojem a tři namáhavá těhotenství za těchto tristních okolností ji unavily a otupily. Záněty vemene jsou stále častější, účty od veterináře stále vyšší, až se nakonec chovatel rozhodne nahradit Heidi její dcerou Vroni, protože je to výhodnější pro jeho rozpis zisků a ztrát.

Heidi přinesla podle jeho výpočtů svůj životní výkon téměř 30.000 litrů mléka a tím se amortizovala. Je odepsaná jak účtelně tak i jako živý tvor. Poslední obrat, který s ní udělá jsou krvavé peníze od řezníka. Heidi už mu bohužel moc nevynese: části její mrtvolky jsou tuhé kvůli všem těm zátěžím, hodí se už jen na guláš, na svičkovou nebo do salámu. Mimoto je zužitkovatelná už jen jedna třetina její živé váhy, protože spousta orgánů je nemocných a otrávených zbytky dlouholetého zneužívání medikamentů. Heidi je považována za "starou" krávu, ačkoliv by jako člověk nedosáhla ještě ani dvaceti let. Je jen "disposable cow", jak se říká v Anglii, kráva na jedno použití: po tři roky obrovské množství mléka a dobré potomky, pak nemoc a jatky.

Heidi je zlikvidována jako "stará kráva"

Heidi je poražena ve věku dobrých pěti let. Tento osud s ní sdílí většina dojných krav. V roce 2000 dosáhli němečtí chovatelé v mléčné produkci následujících obrátů: 8,1 miliardy euro obrátů s mlékem a s tím spojených 3,1 miliardy euro jatečních obrátů s telaty, se skotem a starými krávami, což znamená cca 13 kg masa na hlavu a rok. Chovatele užitkových zvířat vyžadují od chovné krávy roční dojný výkon 13 : 1 v poměru k živé váze. Kdyby někdo učinil to samé s námi lidmi, tak by kojící lidská matka s váhou 60 kg musela denně dávat 2,6 litrů mateřského mléka (norm. je 0,8 litrů!!) - to jen tak k zamyšlení.

A jak myslí chovatelé užitkových zvířat? Už před 80 lety řekl profesor Kronacher z univerzity v Berlíně: "Chov a využití vysoce výkonných zvířat se ukazuje jako samozřejmý základní požadavek přiměřeného zemědělského podniku". Teď tedy: pak už nikoho nic nepřekvapí...

Co je mléko?

Mléko je kojeneckou potravou savců: myší matka dává svým mláďatům 0,5 ml mateřského mléka denně. Modrá velryba krmí své mládě 500 l - a to při tom přibere 100 kg - denně. My lidé jsme s cca 800 ml za den někde uprostřed - alespoň na začátku svého života. Později pak bereme kravam jejich mléko, které by bylo určeno jejich mláďeti : 331 l na hlavu a rok k pití nebo jako dále upravené produkty. Pokud se to přepočítá na denní spotřebu, dostáváme opět asi oněch 800 ml - člověk zjevně zůstává věčným kojencem...

Zdroj: *Das Friedensreich 1/2004*
Přeložili: (ZS), (ML)

Těch tisíc mil, těch tisíc mil...

Zvířata stísněná v malém prostoru s málokdy dostačující ventilací, pokud vůbec nějaká je a pokud vůbec je funkční, unavená, mnohdy bez jakéhokoli odpočinku, vyčerpáná, stresovaná, žíznivá, mnohdy nakládána a vykládána za pomoci bití, které je tím větší, čím jsou zvířata znavenější, často zraněná, často mrtvá, ale, tak jako tak, odepsaná ze života.

(MK)

Už samotná nakládka zvířat je poměrně těžký manipulační proces. Zvířata, zvyklá výhradně na stájový chov a rytmus, jsou nervózní, reagují neochotně a s obavami. Působí na ně křik, hluk, nezvyklé pachy, nezvyklá svalová zátěž, shlukování zvířat, jejich strkání, různé otřesy. Pokud jsou zvířata sloučená z různých sociálních skupin, začínají si vytvářet novou sociální skupinu, bojují o lepší místo a větší prostor. Někdy propadají do absolutního

šílence, kdy kolem sebe kopou, koušou a jinak napadají ostatní.

Problémem je i neposkytování péče nebo nedostatečná péče o zvířata zraněná v průběhu transportu a špatná hygiena transportních vozů, neodklizení výkalů apod. Zvířata musí po celou dobu jízdy udržovat rovnováhu. V zatáčkách, při brzdění, změně rychlosti, na nerovné silnici apod. To vede ke zvýšené svalové námaze a silné únavě. Navíc trpí zvířata úzkostí, protože nevědí, co se děje a nemají nejmenší šanci události nějak ovlivnit.

Transportní podmínky lze jen těžko, pokud vůbec, přizpůsobit potřebám zvířat. Např. prasata musí mít stálý přísun k vodě, protože pijí 18-20x denně, ale díky tomu, že špatně snášejí přepravu, odmítají pít i jíst a pokud přece jen jedí, z velké části následně

zvracejí. Zvířata během cesty (samozřejmě podle délky trasy) procházejí i řadou náhlých klimatických změn jako jsou rozdíly v teplotě, vlhkosti vzduchu, povětrnostních podmínkách apod. Na konci cesty bývají tak vyčerpaná, že jsou jen stěží schopná chůze. Jsou rozklepaná, padají nebo už zůstávají pouze ležet, napůl nebo zcela v agónii.

ČR se holedbá přísností svých nařízení pro mezinárodní transporty, ale dokud se mezinárodní přepravci a přepravkyně nebudou vyhýbat ČR tak jako se vyhýbají kvůli přísným kontrolám Rakousku, prostě, dokud přísnost nařízení nebude aplikována v praxi, je to jako radovat se, že máme na hraní zdechlou kočku.

Blokáda ohz mezinárodního transportu se živými zvířaty: Chotěbuz - srpen 2003

ohz

ochránci hospodářských zvířat

ZVÍŘATA NEJSOU ZBOŽÍ

PŮVODNÍ FILM ohz:

- Film 1: Veselé velikonoce
- Film 2: Černuc 2003 aneb přežilo jich sedmáct (06.05.2004)
- Film 3: Brojleři: nešťastné děti
- Film 4: Na konci s dechem
- Film 5: Opočnice: hladový příběh
- Film 6: Mléko je vražda
- Film 7: Kožichy jdou proti srsti
- Film 8: Transporty bolesti, strachu a zlámaných kostí
- Film 9: Ekofarma U Rasa

Celkem 90 min.

**Cena: VHS 250 Kč (členská cena ohz 220 Kč)
CD 150 Kč (členská cena ohz 120 Kč)**

Tzv. hospodářská zvířata jsou člověkem nejvíce zneužívána, týraná a zabíjena. Bohužel, všechno to, co prožívají je přijímáno s lhostejností, mnohdy zesměšňováno, a pro většinu lidí nemají jejich životy větší cenu než jaká je napsána na etiketě, když už jsou jenom zboží. Lidé jim vzali svobodu, osobní i evoluční, redukovali je na výrobní jednotky, zavřeli ve tmě a betonu velkochovů a po krátkém životě, kdy každodenní realitou je strach, bolest a osamění, jim jako konečnou stanicí přisoudili popravčí linku jatečních závodů.

K dostání na VHS a CD. Protože se při výrobě VHS používá želatina, prosíme Vás, pokud můžete, upřednostněte CD.

Zisk z prodeje tohoto filmu bude použitý v další práci ohz.